

Úřední věstník

Evropské unie

C 246

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53

11. září 2010

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2010/C 246/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 234, 28.8.2010

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2010/C 246/02

Věc C-271/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/50/ESH a 2004/18/ES — Veřejné zakázky na služby — Podnikové starobní pojištění zaměstnanců obecní veřejné správy — Přímé uzavírání smluv, bez vyhlášení veřejné zakázky na úrovni Unie, s pojišťovacími institucemi určenými v kolektivní smlouvě uzavřené sociálními partnery“)

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2010/C 246/03	Věc C-573/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 79/409/EHS — Ochrana volně žijících ptáků — Prováděcí opatření“) 3
2010/C 246/04	Věc C-577/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidshof te Antwerpen — Belgie) — Rijkdienst voor Pensioenen v. Elisabeth Brouwer („Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení — Směrnice 79/7/EHS — Přeshraniční pracovníci — Výpočet důchodu“) 3
2010/C 246/05	Věc C-582/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska („Nesplnění povinnosti státem — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Články 169 až 171 — Třináctá směrnice 86/560/EHS — Článek 2 — Vrácení — Osoby povinné k dani neusazené v Unii — Pojistné činnosti — Finanční činnosti“) 4
2010/C 246/06	Věc C-40/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, Manchester — Spojené království) — Astra Zeneca UK Limited v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs („Šestá směrnice o DPH — Článek 2 bod 1 — Pojem „poskytování služeb za protiplnění“ — Nákupní poukázky, které společnost poskytne svým zaměstnancům v rámci jejich odměny“) 4
2010/C 246/07	Věc C-54/09 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. července 2010 — Řecká republika v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Zemědělství — Společná organizace trhu s vínem — Podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic — Nařízení (ES) č. 1493/1999 — Stanovení konečných finančních přidělů členským státům — Nařízení (ES) č. 1227/2000 — Článek 16 odst. 1 — Lhůta — Závazný charakter“) 5
2010/C 246/08	Věc C-70/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — Alexander Hengartner, Rudolf Gasser v. Landesregierung Vorarlberg („Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob — Pronájem honitby — Regionální poplatek — Pojem „hospodářská činnost“ — Zásada rovného zacházení“) 5
2010/C 246/09	Věc C-74/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionsservice GmbH, původně ThyssenKrupp Industrieservice GmbH v. Berlaymont 2000 SA („Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 93/37/EHS — Článek 24 — Důvody vyloučení — Povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení, jakož i daní a poplatků — Povinnost registrace uchazečů pod sankcí vyloučení — „Registrační výbor“ a jeho pravomoci — Přezkum platnosti osvědčení vydaných příslušnými orgány členského státu, v němž jsou zahraniční uchazeči usazeni“) 6
2010/C 246/10	Věc C-151/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Španělsko) — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) v. Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal („Převod podniků — Směrnice 2001/23/ES — Zachování práv zaměstnanců — Zástupci zaměstnanců — Samostatnost převáděné jednotky“) 6

2010/C 246/11	Věc C-188/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny — Polská republika) — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku v. Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, dříve Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku („Řízení o předběžné otázce — DPH — Nárok na odpočet — Snížení nároku na odpočet v případě porušení povinnost používat registrační pokladnu“) 7	7
2010/C 246/12	Věc C-189/09: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/24/ES — Ochrana soukromí — Uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním služeb elektronických komunikací — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 8	8
2010/C 246/13	Věc C-214/09 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2010 — Anheuser-Busch, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Budějovický Budvar, národní podnik („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Přihláška k zápisu slovní ochranné známky BUDWEISER — Námitky — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) uvedeného nařízení — Starší mezinárodní slovní a obrazové ochranné známky BUDWEISER a Budweiser Budvar — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 43 odst. 2 a 3 téhož nařízení — „Včasné“ předložení důkazů — Osvědčení o obnově zápisu starší ochranné známky — Článek 74 odst. 2 nařízení č. 40/94“)..... 8	8
2010/C 246/14	Věc C-234/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Dánsko) — Skatteministeriet v. DSV Road A/S („Celní kodex Společenství — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 204 odst. 1 písm. a) — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 859 — Režim vnějšího tranzitu — Schválený odesílatel — Vznik celního dluhu — Tranzitní doklad pro neexistující zboží“) 9	9
2010/C 246/15	Věc C-248/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — SIA Pakora Pluss v. Valsts ieņēmumu dienests („Akt o přistoupení k Evropské unii — Celní unie — Přechná opatření — Propuštění do volného oběhu bez cla — Zboží, které bylo ke dni přistoupení Lotyšské republiky přepravováno uvnitř rozšířeného Společenství — Vývozní formalities — Dovození cla — DPH“) 9	9
2010/C 246/16	Věc C-256/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Bianca Purrucker v. Guillermo Vallés Pérez („Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Předběžná nebo zajišťovací opatření — Uznávání a výkon“) 10	10
2010/C 246/17	Věc C-354/09: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Gaston Schul BV v. Staatssecretaris van Financiën („Celní kodex Společenství — Článek 33 — Celní hodnota zboží — Zahrnutí cla — Dodací podmínka „Delivered Duty Paid““) 11	11

2010/C 246/18	Věc C-368/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Baranya Megyei Bíróság — Maďarská republika) — Pannon Gép Centrum Kft v. APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály („Šestá směrnice o DPH — Směrnice 2006/112/ES — Nárok na odpočet daně odvedené na vstupu — Vnitrostátní právní úprava sankcionující nesprávný údaj na faktuře ztratou nároku na odpočet daně“) 11	11
2010/C 246/19	Věc C-371/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené království) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. Isaac International Limited („Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Celní kodex — Článek 212a — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 292 — Nařízení (ES) č. 88/97 — Článek 14 — Antidumpingové clo — Rámy pro jízdní kola“) 12	12
2010/C 246/20	Věc C-377/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de commerce de Bruxelles — Belgie) — Françoise-Eléonor Hanssens-Ensch (insolvenční správyně společnosti Agenor SA) v. Evropské společenství („Článek 235 ES a čl. 288 druhý pododstavec ES — Pravomoc Soudního dvora rozhodnout o žalobě na určení mimosmluvní odpovědnosti podané proti Evropskému společenství — Žaloba směřující k uspokojení pasiv ve smyslu čl. 530 odst. 1 belgického zákona o obchodních společnostech — Žaloba podaná insolvenčním správcem akciové společnosti proti Evropskému společenství — Pravomoc vnitrostátních soudů rozhodnout o takovéto žalobě“) 13	13
2010/C 246/21	Věc C-512/09: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/66/ES — Baterie a akumulátory a odpadní baterie a akumulátory — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 13	13
2010/C 246/22	Věc C-513/09: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/66/ES — Baterie a akumulátory a odpadní baterie a akumulátory — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 14	14
2010/C 246/23	Věc C-515/09: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Estonská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/21/ES — Nakládání s odpady z těžebního průmyslu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 14	14
2010/C 246/24	Věc C-6/10: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/46/ES — Právo společností — Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky společností — Neprovedení nebo nesdělení vnitrostátních prováděcích opatření“) 14	14
2010/C 246/25	Věc C-8/10: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/46/ES — roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky společností“) 15	15

2010/C 246/26	Věc C-19/10: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 273/2004 a č. 111/2005 — Prekursory drog — Dohled a sledování uvnitř Unie — Sledování obchodu mezi Unii a třetími zeměmi — Sankce“)	15
2010/C 246/27	Věc C-35/10: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/21/ES — Ochrana životního prostředí — Nakládání s odpady — Těžba nerostů — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)	16
2010/C 246/28	Věc C-254/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. května 2010 Centre de Coordination Carrefour SNC proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 18. března 2010 ve věci T-94/08, Centre de Coordination Carrefour v. Komise	16
2010/C 246/29	Věc C-262/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhofs (Německo) dne 27. května 2010 — Döhler Neuenkirchen GmbH v. Hauptzollamt Oldenburg	17
2010/C 246/30	Věc C-275/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 2. června 2010 — Residex Capital IV CV v. Gemeente Rotterdam	18
2010/C 246/31	Věc C-277/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Handelsgericht Wien (Rakousko) dne 3. června 2010 — Martin Luksan v. Petrus van der Let	18
2010/C 246/32	Věc C-284/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 7. června 2010 — Telefónica de España S.A. v. Administración del Estado	19
2010/C 246/33	Věc C-285/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 7. června 2010 — Campsa Estaciones de Servicio S.A. v. Administración del Estado	20
2010/C 246/34	Věc C-288/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van Koophandel te Dendermonde (Belgie) dne 2. června 2010 — Wamo BVBA v. JBC NV a Modemakers Fashion NV	20
2010/C 246/35	Věc C-289/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. června 2010 European Dynamics SA proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 19. března 2010 ve věci T-50/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise	20
2010/C 246/36	Věc C-301/10: Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska	21
2010/C 246/37	Věc C-303/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 21. června 2010 — Administración General del Estado v. Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)	22

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 246/38	Věc C-304/10: Žaloba podaná dne 22. června 2010 — Evropská komise v. Polská republika	22
2010/C 246/39	Věc C-307/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná The Appointed Person by the Lord Chancellor (Spojené království) dne 28. června 2010 — The Chartered Institute of Patent Attorneys v. Registrar of Trade Marks	23
2010/C 246/40	Věc C-308/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. června 2010 Union Investment Privatfonds GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 27. dubna 2010 ve věci T-392/06, Union Investment Privatfonds GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory); další účastnice řízení: Unicre-Cartão International De Crédito SA	23
2010/C 246/41	Věc C-311/10: Žaloba podaná dne 29. června 2010 — Evropská komise v. Polská republika	24
2010/C 246/42	Věc C-314/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de Première Instance de Liège (Belgie) dne 30. června 2010 — Hubert Pagnoul v. Belgický stát — SPF Finances	24
2010/C 246/43	Věc C-317/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. července 2010 Union Investment Privatfonds GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 27. dubna 2010 ve věcech T-303/06 a T-337/06, UniCredito Italiano SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a Union Investment Privatfonds GmbH	25
2010/C 246/44	Věc C-318/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 2. července 2010 — SIAT SA v. Belgický stát	26
2010/C 246/45	Věc C-319/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Haarlem (Nizozemsko) dne 2. července 2010 — X v. Inspecteur van de Belastingdienst/Y	26
2010/C 246/46	Věc C-320/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Haarlem (Nizozemsko) dne 2. července 2010 — X v. Inspecteur van de Belastingdienst P	27
2010/C 246/47	Věc C-321/10: Žaloba podaná dne 5. července 2010 — Evropská komise v. Belgické království	28
2010/C 246/48	Věc C-322/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) dne 5. července 2010 — Medeva BV v. Comptroller-General of Patents	28
2010/C 246/49	Věc C-327/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresní soud v Chebu (Česká republika) dne 5. července 2010 — Hypoteční banka, a.s. v. Udo Mike Lindner	29
2010/C 246/50	Věc C-334/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 12. července 2010 — X v. Staatssecretaris van Financiën	30

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 246/51	Věc C-340/10: Žaloba podaná dne 29. června 2010 — Evropská komise v. Kyprská republika 30	30
2010/C 246/52	Věc C-346/10: Žaloba podaná dne 8. července 2010 — Evropská komise v. Řecká republika 31	31
2010/C 246/53	Věc C-347/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemí) dne 8. července 2010 — A. Salemink v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) 32	32
2010/C 246/54	Věc C-348/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Lotyšská republika) dne 19. července 2010 — SIA „Norma-A“, SIA „Dekom“ v. Ludzas novada dome 32	32
2010/C 246/55	Věc C-350/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 12. července 2010 — Nordea Pankki Suomi Oyj 33	33
2010/C 246/56	Věc C-353/10: Žaloba podaná dne 13. července 2010 — Evropská komise v. Řecká republika 33	33
2010/C 246/57	Věc C-354/10: Žaloba podaná dne 13. července 2010 — Evropská komise v. Řecká republika 34	34
2010/C 246/58	Věc C-355/10: Žaloba podaná dne 14. července 2010 — Evropský parlament v. Rada Evropské unie 34	34
2010/C 246/59	Věc C-356/10: Žaloba podaná dne 16. července 2010 — Evropská komise v. Irsko 35	35
2010/C 246/60	Věc C-374/10: Žaloba podaná dne 27. července 2010 — Evropská komise v. Švédské království ... 35	35

Tribunál

2010/C 246/61	Věc T-165/10: Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2010 — Grupo Osborne v. OHIM — Confecciones Sanfertús (TORO) („Ochranná známka Společenství — Námitka — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 36	36
2010/C 246/62	Věc T-271/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 22. července 2010 — H v. Rada a další („Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Vnitrostátní úředník dočasně přidělený k policejní misi Evropské unie v Bosně a Hercegovině — Rozhodnutí o přeřazení a o snížení hodnosti — Žádost o odklad vykonatelnosti — Přípustnost — Nedostatek naléhavosti“) 36	36
2010/C 246/63	Věc T-297/10: Žaloba podaná dne 8. července 2010 — DBV v. Komise 37	37

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 246/64	Věc T-300/10: Žaloba podaná dne 9. července 2010 — Internationaler Hilfsfonds v. Komise	37
2010/C 246/65	Věc T-303/10: Žaloba podaná dne 19. července 2010 — Wam v. Komise	38
2010/C 246/66	Spojené věci T-440/07, T-465/07 a T-1/08: Usnesení Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Huta Buczek a další v. Komise	39
2010/C 246/67	Věc T-499/07: Usnesení Tribunálu ze dne 12. července 2010 — Bulharsko v. Komise	39

Soud pro veřejnou službu

2010/C 246/68	Věc F-126/06: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 8. července 2010 — Magazzu v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Dočasní zaměstnanci jmenovaní úředníky — Kandidáti zapsaní na seznam kandidátů vhodných pro přijetí před vstupem v platnost nového služebního řádu — Zařazování do tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Nabytá práva — Zásada zákazu diskriminace — Články 2, 5 a 12 přílohy XIII statutu“)	40
2010/C 246/69	Věc F-130/06: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 8. července 2010 — Sotgia v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Dočasní zaměstnanci jmenovaní úředníky — Kandidáti zapsaní na seznam kandidátů vhodných pro přijetí před vstupem v platnost nového služebního řádu — Zařazování do tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 5 odst. 4 a čl. 12 odst. 3 přílohy XIII statutu“)	40
2010/C 246/70	Věc F-17/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 8. července 2010 — Wybranowski v. Komise („Veřejná služba — Všeobecné výběrové řízení — Nezapsání na seznam úspěšných uchazečů — Vyhodnocení ústní zkoušky — Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/60/06 — Odůvodnění — Pravomoci výběrové komise — Posouzení uchazečů“)	41
2010/C 246/71	Věc F-37/10: Žaloba podaná dne 27. května 2010 — Stratakis v. Komise	41
2010/C 246/72	Věc F-46/10: Žaloba podaná dne 16. června 2010 — AD v. Komise	41
2010/C 246/73	Věc F-48/10: Žaloba podaná dne 22. června 2010 — Z v. Soudní dvůr	42
2010/C 246/74	Věc F-51/10: Žaloba podaná dne 1. července 2010 — Bermejo Garde v. EHSV	42
2010/C 246/75	Věc F-54/10: Žaloba podaná dne 9. července 2010 — Verheyden v. Komise	43
2010/C 246/76	Věc F-55/10: Žaloba podaná dne 9. července 2010 — Moschonaki v. Komise	43
2010/C 246/77	Věc F-56/10: Žaloba podaná dne 9. července 2010 — Hecq v. Komise	43

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2010/C 246/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 234, 28.8.2010

Dřívější publikace

Úř. věst. C 221, 14.8.2010

Úř. věst. C 209, 31.7.2010

Úř. věst. C 195, 17.7.2010

Úř. věst. C 179, 3.7.2010

Úř. věst. C 161, 19.6.2010

Úř. věst. C 148, 5.6.2010

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-271/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/50/ESH a 2004/18/ES — Veřejné zakázky na služby — Podnikové starobní pojištění zaměstnanců obecní veřejné správy — Přímé uzavírání smluv, bez vyhlášení veřejné zakázky na úrovni Unie, s pojišťovacími institucemi určenými v kolektivní smlouvě uzavřené sociálními partnery“)

(2010/C 246/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a N. Graf Vitzthum, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Dánské království (zástupci: B. Weis Fogh a M. C. Pilgaard Zinglersen, zmocněnci), Švédské království (zástupci: A. Falk a M. A. Engman, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 8 ve spojení s ustanoveními hlav III až VI směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322) a článku 20 ve spojení s články 23 až 55 směrnice Evropského

parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132) — Praxe komunálních orgánů a podniků spočívající v přímém zadávání, bez vyhlášení veřejné zakázky, zakázek týkajících se podnikového důchodového zabezpečení.

Výrok

1) Spolková republika Německo tím, že smlouvy na služby podnikového starobního pojištění byly uzavírány přímo, bez vyhlášení zakázky na úrovni Evropské unie s institucemi nebo podniky uvedenými v článku 6 kolektivní smlouvy týkající se přeměny části odměny zaměstnanců obecní veřejné správy na důchodové spoření (Tarifvertrag zur Entgeltumwandlung für Arbeitnehmer im Kommunalen öffentlichen Dienst) v roce 2004 obecními správními orgány nebo podniky tehdy s více než 4 505 zaměstnanci, v roce 2005 obecními správními orgány nebo podniky tehdy s více než 3 133 zaměstnanci, jakož i v roce 2006 a v roce 2007 obecními správními orgány nebo podniky tehdy s více než 2 402 zaměstnanci, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývaly do 31. ledna 2006 z článku 8 ve spojení s hlavami III až VI směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby a od 1. února 2006 z článku 20 ve spojení s články 23 až 55 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby.

2) Ve zbývajících částech žaloba zamítnuta.

3) Evropská komise, Spolková republika Německo, Dánské království a Švédské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-573/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 79/409/EHS — Ochrana volně žijících ptáků — Prováděcí opatření“)

(2010/C 246/03)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: D. Recchia, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri a G. Fiengo, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 a 18 směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 15/01, s. 98) — Nesprávné provedení — Odchyly — Požadavky

Výrok

- 1) Italská republika tím, že právní úprava provádějící do italského právního řádu směrnici Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků není zcela v souladu s touto směrnicí a systém provádění jejího článku 9 nezaručuje, aby odchylné úpravy přijaté příslušnými italskými orgány respektovaly podmínky a požadavky uvedené v tomto článku, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 až 7, 9 až 11, 13 a 18 uvedené směrnice.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidshof te Antwerpen — Belgie) — Rijksdienst voor Pensioenen v. Elisabeth Brouwer

(Věc C-577/08) ⁽¹⁾

(„Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení — Směrnice 79/7/EHS — Přeshraniční pracovníci — Výpočet důchodu“)

(2010/C 246/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidshof te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Rijksdienst voor Pensioenen

Žalovaná: Elisabeth Brouwer

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Arbeidshof te Antwerpen — Výklad čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. 1979 L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215) — Vnitrostátní právní úprava, která pro účely výpočtu starobního důchodu pro přeshraniční pracovníce stanoví nižší fiktivní nebo paušální mzdy než pro přeshraniční pracovníky mužského pohlaví

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž je výpočet předčasných a starobních důchodů přeshraničních pracovníků za období od roku 1984 do roku 1994 založen na denních fiktivních nebo paušálních mzdách, které jsou, pokud jde o stejnou nebo rovnocennou práci, nižší než denní fiktivní nebo paušální mzdy přeshraničních pracovníků mužského pohlaví.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-582/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Články 169 až 171 — Třináctá směrnice 86/560/EHS — Článek 2 — Vracení — Osoby povinné k dani neusazené v Unii — Pojistné činnosti — Finanční činnosti“)

(2010/C 246/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a M. Afonso, zmocněnci)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: I. Rao, S. Hathaway, zmocněnci, K. Lasok, QC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 169, 170 a 171 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) a čl. 2 odst. 1 třinácté směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství (Úř. věst. L 326, s. 40; Zvl. vyd. 09/01, s. 129) — Vnitrostátní právní předpisy, které neumožňují navrácení daně odvedené na vstupu u některých pojistných a finančních transakcí prováděných osobami povinnými k dani neusazenými na území Společenství

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, Manchester — Spojené království) — Astra Zeneca UK Limited v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Věc C-40/09) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 2 bod 1 — Pojem „poskytování služeb za protiplnění“ — Nákupní poukázky, které společnost poskytne svým zaměstnancům v rámci jejich odměny“)

(2010/C 246/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Astra Zeneca UK Limited

Žalovaný: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Výklad čl. 2 odst. 1, čl. 6 odst. 2 písm. b) a čl. 17 odst. 2 směrnice 77/388/EHS: šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Pojem „poskytování služeb za protiplnění“ — Nákupní poukázky poskytované zaměstnancům v souladu s jejich pracovní smlouvou, přičemž část jejich hodnoty je kvalifikována jako mzda

Výrok

Článek 2 bod 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, musí být vykládán v tom smyslu, že poskytnutí nákupní poukázky společností, která tuto poukázku získala za cenu zahrnující daň z přidané hodnoty, jejím zaměstnancům, kteří se výměnou za to vzdali části své odměny v hotovosti, je poskytnutím služeb za protiplnění ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 90, 18.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. července 2010 — Řecká republika v. Evropská komise

(Věc C-54/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Zemědělství — Společná organizace trhu s vínem — Podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic — Nařízení (ES) č. 1493/1999 — Stanovení konečných finančních přidělů členským státům — Nařízení (ES) č. 1227/2000 — Článek 16 odst. 1 — Lhůta — Závazný charakter“)

(2010/C 246/07)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Řecká republika (zástupci: I. Chalkias a M. Tassoupoulou, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: H. Tserepa-Lacombe a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 11. prosince 2008, Řecko v. Komise (T-339/06), kterým Soud zamítl žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 4. října, kterým se stanoví na rozpočtový rok 2006 konečné finanční přiděly členským státům na restrukturalizaci a přeměnu vinic podle nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 na určitý počet hektarů [oznámeno pod číslem K(2006) 4348] (Úř. věst. L 275, s. 62), v rozsahu v němž stanoví hektary a konečné finanční přiděly ohledně Řecka

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerechtshof — Rakousko) — Alexander Hengartner, Rudolf Gasser v. Landesregierung Vorarlberg

(Věc C-70/09) ⁽¹⁾

(„Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob — Pronájem honitby — Regionální poplatek — Pojem „hospodářská činnost“ — Zásada rovného zacházení“)

(2010/C 246/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Alexander Hengartner, Rudolf Gasser

Žalovaný: Landesregierung Vorarlberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgerechtshof (Rakousko) — Výklad článku 43 ES — Pojem hospodářská činnost — Lov, který má sportovní povahu a je nevýdělečný — Prodej zvěřiny k pokrytí části nákladů spojených s lovem — Neziskovost

Výrok

Ustanovení dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob podepsané v Lucemburku dne 21. června 1999 nebrání tomu, aby byl státní příslušník jedné ze smluvních stran na území druhé smluvní strany podroben jakožto příjemce služeb rozdílnému zacházení ve srovnání s tím, jaké je vyhrazeno osobám, které mají své hlavní bydliště na uvedeném území, občanům Unie, jakož i osobám, které jsou jim podle práva Unie postaveny naroveň, v souvislosti s výběrem poplatku, k němuž vzniká povinnost z důvodu takového poskytnutí služby, jakým je poskytnutí práva myslivosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionservice GmbH, původně ThyssenKrupp Industrieservice GmbH v. Berlaymont 2000 SA

(Věc C-74/09) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 93/37/EHS — Článek 24 — Důvody vyloučení — Povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení, jakož i daní a poplatků — Povinnost registrace uchazečů pod sankcí vyloučení — „Registrační výbor“ a jeho pravomoci — Přezkum platnosti osvědčení vydaných příslušnými orgány členského státu, v němž jsou zahraniční uchazeči usazeni“)

(2010/C 246/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionservice GmbH, původně ThyssenKrupp Industrieservice GmbH

Žalovaný: Berlaymont 2000 SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Belgie) — Výklad čl. 24 druhého pododstavce směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199, s. 54), jakož i článků 49 a 50 ES — Zadávání veřejných zakázek — Vnitrostátní právní úprava umožňující zadavateli jednak vyloučit uchazeče z toho důvodu, že se nezaregistroval v tomto státě, i když uvedený uchazeč předložil rovnocenná potvrzení vydaná orgány jiného členského státu a jednak podřídit tato potvrzení přezkumu platnosti — Slučitelnost této právní úpravy s výše uvedenými ustanoveními práva Společenství

Výrok

1) Právo Unie je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která zhotoviteli usazenému v jiném členském státě ukládá pro účely zadání zakázky v členském státě zadavatele povinnost být v tomto členském státě držitelem registrace týkající se neexistence důvodů vyloučení vyjmenovaných v čl. 24 prvním pododstavci směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993

o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, za předpokladu, že taková povinnost nebrání ani neoddlužuje účast zhotovitele na dotčené veřejné zakázce, ani není spojena s nadměrnými administrativními náklady a že má za účel pouze ověření profesních předpokladů uchazeče ve smyslu tohoto ustanovení.

2) Právo Unie je třeba vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které je ověřováním osvědčení vydaných zhotoviteli z jiného členského státu finančními orgány a orgány sociálního zabezpečení tohoto státu pověřen jiný orgán než zadavatel, jestliže

— se tento orgán skládá převážně z osob jmenovaných organizacemi zaměstnavatelů a zaměstnanců z odvětví stavebnictví provincie, v níž se dotčená veřejná zakázka zadává, a jestliže

— tato pravomoc zahrnuje věcný přezkum platnosti uvedených osvědčení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Španělsko) — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) v. Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal

(Věc C-151/09) ⁽¹⁾

(„Převod podniků — Směrnice 2001/23/ES — Zachování práv zaměstnanců — Zástupci zaměstnanců — Samostatnost převáděné jednotky“)

(2010/C 246/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)

Žalovaný: Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Výklad čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů — Povinnost zachovat statut a funkci zástupců zaměstnanců podniku nebo zařízení, jež si po převodu zachovalo svoji samostatnost — Pojem samostatnosti

Výrok

Převáděná hospodářská jednotka si zachová samostatnost ve smyslu čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, pokud se pravomoci přiznané vedoucím pracovníkům této jednotky v rámci organizačních struktur převodce, a sice pravomoc poměrně svobodně a nezávisle organizovat práci v rámci uvedené jednotky při výkonu hospodářské činnosti, která je jí vlastní, a konkrétněji pravomoci vydávat příkazy a pokyny, rozdělovat úkoly podřízeným pracovníkům dotčené jednotky a rozhodovat o využití hmotných prostředků, které má k dispozici, a to bez přímého zásahu jiných organizačních struktur zaměstnavatele, v podstatě v rámci organizačních struktur nabyvatele nezměnily.

Pouhá změna nejvyšších nadřízených pracovníků nemůže sama o sobě narušit samostatnost převáděné jednotky, ledaže by noví nejvyšší nadřízení měli pravomoci, které by jim umožňovaly přímo organizovat činnost zaměstnanců této jednotky, a nahradit tak přímé nadřízené těchto zaměstnanců při přijímání rozhodnutí v rámci této jednotky.

(¹) Úř. věst. C 167, 18.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny — Polská republika) — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku v. Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, dříve Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Věc C-188/09) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — DPH — Nárok na odpočet — Snížení nároku na odpočet v případě porušení povinnosti používat registrační pokladnu“)

(2010/C 246/11)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Žalovaný: Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, dříve Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Naczelny Sąd Administracyjny — Výklad čl. 2 pododstavce 1 a 2 První směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. 71, s. 1301; Zvl. vyd. 09/01, s. 3), jakož i článku 2, čl. 10 odst. 1 a 2, čl. 17 odst. 1 a 2, čl. 27 odst. 1 a čl. 33 odst. 1 Šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Slučitelnost vnitrostátních právních předpisů, které stanoví povinné používání registračních pokladen pro prodeje uskutečňované osobami povinnými k DPH osobám, které nejsou povinné k dani a ukládají sankci za porušení této povinnosti ve formě ztráty práva na snížení o částku ve výši 30 % daně zaplacené na vstupu s těmito ustanoveními

Výrok

1) Společný systém daně z přidané hodnoty, jak je definován v čl. 2 odst. 1 a 2 první směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících

se daní z obratu, v článku 2 a čl. 10 odst. 1 a 2, jakož i v čl. 17 odst. 1 a 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2004/7/ES ze dne 20. ledna 2004, nebrání tomu, aby členský stát přechodně omezil výši nároku na odpočet daně placené na vstupu v případě osob povinných k dani, které nedodržely formální požadavek účtů zaznamenat své prodeje, za podmínky, že takto stanovená sankce dodržuje zásadu proporcionality.

- 2) Taková ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 111 odst. 1 a 2 zákona o dani ze zboží a služeb (ustawa o podatku od towarów i usług) ze dne 11. března 2004, nepředstavují „zvláštní opatření odchylovající se od směrnice“, jejichž cílem je ve smyslu čl. 27 odst. 1 šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 2004/7, zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhybání se daňovým povinnostem.
- 3) Článek 33 šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 2004/7, nepředstavuje překážku pro zachování takových ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 111 odst. 1 a 2 zákona o dani ze zboží a služeb ze dne 11. března 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-189/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/24/ES — Ochrana soukromí — Uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním služeb elektronických komunikací — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 246/12)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Balta a B. Schöfer, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupce: E. Riedl, zmocněnec)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Rada Evropské unie

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí nebo neoznámení předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. L 105, s. 54), ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) Rakouská republika tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice.
- 2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2010 — Anheuser-Busch, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Budějovický Budvar, národní podnik

(Věc C-214/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Přihláška k zápisu slovní ochranné známky BUDWEISER — Námitky — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) uvedeného nařízení — Starší mezinárodní slovní a obrazové ochranné známky BUDWEISER a Budweiser Budvar — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 43 odst. 2 a 3 téhož nařízení — „Včasné“ předložení důkazů — Osvědčení o obnově zápisu starší ochranné známky — Článek 74 odst. 2 nařízení č. 40/94“)

(2010/C 246/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Anheuser-Busch, Inc. (zástupci: V. von Bomhard a G. Goebel, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral), Budějovický Budvar, národní podnik (zástupce: K. Čermák, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) ze dne 25. března 2009, Anheuser-Busch, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (T-191/07), kterým Soud zamítl žalobu na neplatnost podanou přihlašovatelem slovní ochranné známky „BUDWEISER“ pro výrobky zařazené do třídy 32 proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) R 299/2006-2 ze dne 20. března 2007, kterým bylo zamítnuto odvolání podané proti rozhodnutí námítkového oddělení, kterým byl zamítnut zápis uvedené ochranné známky v rámci námitek podaných majitelem mezinárodních obrazových a slovních ochranných známek „BUDWEISER“ a „Budweiser Budvar“ pro výrobky zařazené do tříd 31 a 32

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Anheuser-Busch Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Dánsko) — Skatteministeriet v. DSV Road A/S

(Věc C-234/09) (¹)

(„Celní kodex Společenství — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 204 odst. 1 písm. a) — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 859 — Režim vnějšího tranzitu — Schválený odesílatel — Vznik celního dluhu — Tranzitní doklad pro neexistující zboží“)

(2010/C 246/14)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteministeriet

Žalovaný: DSV Road A/S

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Vestre Landsret — Výklad čl. 1 a 4, bodů 9 a 10, jakož i čl. 92, 96 a 204 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307) — Schválený odesílatel, který omylem vygeneroval dva tranzitní doklady pro jednu a tutéž fyzickou zásilku v novém elektronickém tranzitním systému, čímž byla jedné zásilce zboží přidělena dvě různá přepravní referenční čísla — Vznik celního dluhu v důsledku nemožnosti vyříditi vnější tranzitní režim Společenství předložením zboží celním úřadům určený — Uložení cel ze zboží uvedeného v celním prohlášení, které však fyzicky neexistuje

Výrok

Článek 204 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na takovou situaci, jaká je předmětem původního řízení, kdy schválený odesílatel omylem vygeneroval dva režimy vnějšího tranzitu pro jedno a totéž zboží, neboť nadbytečný režim vztahující se na neexistující zboží, nemohl na základě uvedeného ustanovení vést ke vzniku celního dluhu.

(¹) Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — SIA Pakora Pluss v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-248/09) (¹)

(„Akt o přistoupení k Evropské unii — Celní unie — Přečasná opatření — Propuštění do volného oběhu bez cla — Zboží, které bylo ke dni přistoupení Lotyšské republiky přepravováno uvnitř rozšířeného Společenství — Vývozní formality — Dovození cla — DPH“)

(2010/C 246/15)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SIA Pakora Pluss

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad čl. 4 bodu 10 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), článku 448 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), jakož i přílohy IV kapitoly 5 bodu 1 Aktu o přistoupení z roku 2003 — Dovoz automobilového vozidla uskutečněný námořní cestou — Propuštění do volného oběhu s osvobozením od cla a daňových opatření použitelných na zboží, které bylo v den přistoupení dopraveno do rozšířeného Společenství po splnění vývozních formalit

Výrok

- 1) Kapitola 5 bod 1 přílohy IV Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, musí být vykládána v tom smyslu, že pro účely ověření, zda byly splněny vývozní formality, které jsou v ní stanoveny, není rozhodné, zda byly provedeny úkony uvedené v článku 448 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2787/2000 ze dne 15. prosince 2000, a to i v případě, že byl vydán lodní manifest.
- 2) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, a nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 2787/2000, jsou použitelná v nových členských státech od 1. května 2004, aniž je možné se dovolávat výhody plynoucí z režimu upraveného v kapitole 5 bodu 1 přílohy IV uvedeného aktu o přistoupení, pokud nebyly u zboží, které bylo přepravováno uvnitř rozšířeného Společenství ke dni přistoupení těchto nových členských států k Unii, splněny tamtéž uvedené vývozní formality.

3) Článek 4 bod 10 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 82/97, musí být vykládán v tom smyslu, že dovozní cla nezahrnují daň z přidané hodnoty, kterou je třeba vybrat při dovozu zboží.

4) V případě dovozu zboží dopadá povinnost uhradit daň z přidané hodnoty na osobu nebo osoby, které členský stát, do kterého je zboží dováženo, označí nebo uzná za daňové dlužníky.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Bianca Purucker v. Guillermo Vallés Pérez

(Věc C-256/09) (¹)

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Předběžná nebo zajišťovací opatření — Uznávání a výkon“)

(2010/C 246/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Bianca Purucker

Odpůrce: Guillermo Vallés Pérez

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad kapitoly 3 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243) — Použití pravidel tohoto nařízení týkajících se uznávání a výkonu rozhodnutí na předběžné opatření přiznávající péči o dítě jeho otci a nařizující návrat dítěte, drženého v jiném členském státě jeho matkou, otci.

Výrok

Ustanovení článku 21 a následujících nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 se nepoužijí na předběžná opatření týkající se péče o dítě, na která se vztahuje článek 20 uvedeného nařízení.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Gaston Schul BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-354/09) (¹)

(„Celní kodex Společenství — Článek 33 — Celní hodnota zboží — Zahrnutí cla — Dodací podmínka „Delivered Duty Paid““)

(2010/C 246/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gaston Schul BV

Žalovaná: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Výklad čl. 33 odst. 1 písm. f) a článku 220 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 2/4, s. 307) — Celní hodnota — Smlouva obsahující dodací podmínku „Delivered Duty Paid“ uzavíraná za předpokladu, že se nebude hradit žádné clo — Neuvedená částka cla — Vyloučení nebo zahrnutí do celní hodnoty

Výrok

Podmínka stanovená v článku 33 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, podle které musí být dovozní clo „vykázáno odděleně“ od ceny, která za dovážené zboží byla nebo má být skutečně zaplacená, je splněna, jestliže se smluvní strany dohodly, že toto zboží bude dodáno

DDP („Delivery Duty Paid“), a uvedly to v celním prohlášení, avšak z důvodu nesprávného určení preferenčního původu uvedeného zboží neuvedly částku dovozního cla.

(¹) Úř. věst. C 282, 21.11.2009

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Baranya Megyei Bíróság — Maďarská republika) — Pannon Gép Centrum Kft v. APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

(Věc C-368/09) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Směrnice 2006/112/ES — Nárok na odpočet daně odvedené na vstupu — Vnitrostátní právní úprava sankcionující nesprávný údaj na faktuře ztrátou nároku na odpočet daně“)

(2010/C 246/18)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Baranya Megyei Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pannon Gép Centrum Kft

Žalovaná: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Baranya Megyei Bíróság — Výklad čl. 17 odst. 1, čl. 18 odst. 1, a čl. 22 odst. 3 písm. a) a b) směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), jakož i směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001, kterou se mění směrnice 77/388/EHS s cílem zjednodušit, modernizovat a harmonizovat podmínky pro fakturaci ve vztahu k dani z přidané hodnoty (Úř. věst. L 15, 17.1.2002, s. 24; Zvl. vyd. 09/01, s. 352) — Ztráta nároku na odpočet příjemce služeb z důvodu omylu v datu dokončení prací uvedených na faktuře vydané poskytovatelem služeb — Vnitrostátní právní úprava sankcionující veškeré formální vady faktury ztrátou nároku na odpočet.

Výrok

Článek 167, čl. 178 písm. a), čl. 220 bod 1 a článek 226 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo vnitrostátní praxi, na základě které vnitrostátní orgány nepřiznávají osobě povinné k dani nárok na odpočet daně splatné nebo odvedené za služby, které jí byly poskytnuty, od daně z přidané hodnoty, kterou je povinna odvést, z důvodu, že původní faktura, kterou měla v okamžiku odpočtu, obsahovala nesprávný den dokončení poskytování služby a že číslování dodatečně opravené faktury a dobropisu, kterým byla původní faktura zrušena, nebylo nepřerušené, jestliže byly splněny hmotněprávní podmínky pro odpočet a osoba povinná k dani dotyčného orgánu ještě před vydáním rozhodnutí předložila opravenou fakturu, na které byl uveden správný den dokončení poskytování služby, třebaže číslování této faktury a dobropisu, kterým byla zrušena původní faktura, nebylo nepřerušené.

(¹) Úř. věst. C 11, 16.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené království) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. Isaac International Limited

(Věc C-371/09) (¹)

(„Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Celní kodex — Článek 212a — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 292 — Nařízení (ES) č. 88/97 — Článek 14 — Antidumpingové clo — Rámy pro jízdní kola“)

(2010/C 246/19)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Žalovaná: Isaac International Limited

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Justice (Chancery Division) — Výklad čl. 14 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 88/97 o povolování osvobození dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky od rozšíření antidumpingového cla uloženého nařízením Rady (EHS) č. 2474/93, stanoveného nařízením Rady (ES) č. 71/97 (Úř. věst. L 17, s. 17) — Výklad čl. 292 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1) — Výklad čl. 212 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1) — Antidumpingové clo na jízdní kola pocházející z Čínské lidové republiky — Podmínky pro osvobození některých dovozů podstatných součástí jízdních kol — Získání povolení pro uplatnění režimu zvláštního použití — Dovoze, který nezáskal potřebné povolení z důvodu, že si neověřil znění ustanovení čl. 14 písm. c) nařízení (ES) č. 88/97 a čl. 292 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2451/93 — Pojem hrubá nedbalost

Výrok

- 1) Postup stanovený v čl. 292 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 2454/1993 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (EHS) č. 1602/2000 ze dne 24. července 2000, nemůže sloužit jako povolení pro dovoze, který je usazen a provozuje svou činnost ve dvou členských státech a který do prvního členského státu dováží zboží a bezprostředně nato je přepravuje do druhého členského státu, k tomu, aby byl osvobozen od antidumpingového cla podle čl. 14 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 88/97 ze dne 20. ledna 1997 o povolování osvobození dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky od rozšíření antidumpingového cla uloženého nařízením Rady (EHS) č. 2474/93, stanoveného nařízením (ES) č. 71/97.
- 2) Článek 212a nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EHS) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, neumožňuje přiznat osvobození od antidumpingového cla dovozci, který nemá předchozí povolení k tomu, aby mohl být osvobozen od takového cla podle čl. 14 písm. c) nařízení 88/97.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de commerce de Bruxelles — Belgie) — Françoise-Eléonor Hanssens-Ensch (insolvenční správce společnosti Agenor SA) v. Evropské společenství

(Věc C-377/09) ⁽¹⁾

(„Článek 235 ES a čl. 288 druhý pododstavec ES — Pravomoc Soudního dvora rozhodnout o žalobě na určení mimosmluvní odpovědnosti podané proti Evropskému společenství — Žaloba směřující k uspokojení pasiv ve smyslu čl. 530 odst. 1 belgického zákona o obchodních společnostech — Žaloba podaná insolvenčním správcem akciové společnosti proti Evropskému společenství — Pravomoc vnitrostátních soudů rozhodnout o takovéto žalobě“)

(2010/C 246/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de commerce de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Françoise-Eléonor Hanssens-Ensch (insolvenční správce společnosti Agenor SA)

Žalované: Evropské společenství

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de commerce de Bruxelles — Výklad čl. 288 druhého pododstavce Smlouvy o ES — Žaloba na určení odpovědnosti podaná insolvenční správce na Evropské společenství pro závažné porušení povinností, jehož se údajně dopustilo při de facto řízení obchodní společnosti, a které přispělo k jejímu úpadku — Pravomoc Soudního dvora rozhodnout o žalobě na určení mimosmluvní odpovědnosti založená na uplatnění vnitrostátních právních předpisů upravujících úpadkové řízení

Výrok

Žaloba na určení mimosmluvní odpovědnosti Evropského společenství, třebaže vychází z vnitrostátní právní úpravy zavádějící zvláštní zákonem stanovený režim, který se odchyluje od obecného režimu dotčeného členského státu v oblasti občanskoprávní odpovědnosti, nespadá podle článku 235 ES ve spojení s čl. 288 druhým pododstavcem ES do pravomoci vnitrostátních soudů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-512/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/66/ES — Baterie a akumulátory a odpadní baterie a akumulátory — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 246/21)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: I. Dimitriou a A. Margeli, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: N. Dafniou, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ustanovení nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, s. 1) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Tím, že Řecká republika ve stanovené lhůtě nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS, nesplnila povinnosti, které jí z této směrnice vyplývají.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Belgické království(Věc C-513/09) ⁽¹⁾**(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/66/ES — Baterie a akumulátory a odpadní baterie a akumulátory — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)**

(2010/C 246/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Peere a A. Marghelis, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupce: T. Materne, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí všech ustanovení nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, s. 1) ve stanovené lhůtě nebo jejich neoznámení

Výrok

1) Belgické království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Estonská republika(Věc C-515/09) ⁽¹⁾**(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/21/ES — Nakládání s odpady z těžebního průmyslu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)**

(2010/C 246/23)

Jednací jazyk: estonština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Marghelis a K. Saaremäel-Stoilov, zmocněnci)

Žalovaná: Estonská republika (zástupce: L. Uibo, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí veškerých právních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES (Úř. věst. L 102, s. 15) ve stanovené lhůtě.

Výrok

1) Estonská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice.

2) Estonské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 13.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Belgické království(Věc C-6/10) ⁽¹⁾**(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/46/ES — Právo společností — Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky společností — Neprovedení nebo nesdělení vnitrostátních prováděcích opatření“)**

(2010/C 246/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a L. de Schietere de Lophem, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupci: M. Jacobs a J.-C. Halleux, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 224, s. 1), ve stanovené lhůtě.

Výrok

1) Belgické království tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě všechna právní a správní ustanovení nezbytná pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. července 2010 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-8/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/46/ES — roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky společností“)

(2010/C 246/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a L. de Schietere de Lophem, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství (zástupce: C. Schiltz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí nebo neoznámení předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 224, s. 1), ve stanovené lhůtě.

Výrok

1) Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě všechny správní a právní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-19/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 273/2004 a č. 111/2005 — Prekursory drog — Dohled a sledování uvnitř Unie — Sledování obchodu mezi Unii a třetími zeměmi — Sankce“)

(2010/C 246/26)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Oliver a S. Mortoni, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec a S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ustanovení nezbytných k dosažení souladu se článkem 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog (Úř. věst. L 47, s. 1; Zvl. vyd. 15/08, s. 46) a se článkem 31 nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi (Úř. věst. L 22, s. 1), ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Tím, že Italská republika nepřijala vnitrostátní opatření nezbytná zaprvé k provedení článku 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog a zadruhé k provedení článku 31 nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi, nesplnila povinnosti, které jí z uvedených nařízení vyplývají.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-35/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/21/ES — Ochrana životního prostředí — Nakládání s odpady — Těžba nerostů — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 246/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Margheli a J. Sénchal, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a S. Menez, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí veškerých právních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evrop-

ského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES (Úř. věst. L 102, s. 15) ve stanovené lhůtě.

Výrok

1) Francouzská republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. května 2010 Centre de Coordination Carrefour SNC proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 18. března 2010 ve věci T-94/08, Centre de Coordination Carrefour v. Komise

(Věc C-254/10 P)

(2010/C 246/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Centre de Coordination Carrefour SNC (zástupci: X. Clarebout, C. Docclo a M. Pittie, avocats)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný,

— v důsledku toho zrušit napadený rozsudek,

— v důsledku toho

— buď vrátit věc Tribunálu k novému rozhodnutí,

- nebo rozhodnout s konečnou platností za současného vyhovění návrhovému žádáním předloženým účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek v prvním stupni a zrušit sporné rozhodnutí ⁽¹⁾

- uložit Evropské komisi náhradu všech nákladů řízení

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku pět důvodů.

Prostřednictvím prvního důvodu navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil svou povinnost odůvodnění tím, že jednak rozhodl, že navrhovatelka neměla právní zájem na podání žaloby proti spornému rozhodnutí z důvodu neexistence platného schválení podle belgického práva a jednak, že přípustnost její žaloby nepodléhala existenci platného schválení. Takové odůvodnění si tedy vzájemně odporuje, neboť Tribunál nemohl dospět současně k závěru o neexistenci právního zájmu na podání žaloby vzhledem k nedostatku platného schválení a o irelevanci takového schválení pro posouzení přípustnosti žaloby.

Prostřednictvím svého druhého důvodu navrhovatelka tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkové okolnosti, které mu byly vylíčeny, neboť nezohlednil systematiku belgických právních předpisů týkajících se koordinačních center tím, že se dopustil nesprávného výkladu královské vyhlášky č. 187 ze dne 30. prosince 1982 o vytvoření koordinačních center ⁽²⁾, neboť zkreslil její působnost a nezohlednil hierarchii zdrojů belgického práva. Dotčená královská vyhláška je totiž vyhláška přijatá na základě zvláštních pravomocí, která má v belgickém právu stejnou právní hodnotu jako zákon a je použitelná vždy ve vztahu k navrhovatelce, která je v důsledku toho držitelkou schválení na období na deseti let.

Prostřednictvím třetího důvodu se navrhovatelka dovolává porušení překážky věci pravomocně rozsouzené ze strany Tribunálu, jež vyplývá z rozsudku Soudního dvora ze dne 22. června 2006, *Belgie a Forum 187 v. Komise* (C-182/03 a C-217/03) v rozsahu, v němž má za to, že zrušení sporného rozhodnutí tímto rozsudkem mělo za následek zákaz obnovy schválení koordinačních center od data oznámení sporného rozhodnutí. Rozsudek Soudního dvora přitom zrušil sporné rozhodnutí právě z důvodu neexistence přiměřených přechodných období pro koordinační centra, jejichž žádosti o obnovení schválení byly v okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí vyřizovány nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením sporného rozhodnutí nebo krátce po tomto datu.

Čtvrtým důvodem navrhovatelka Tribunálu vytýká, že popřel pojem „zájem na podání žaloby“, když rozhodl, že žaloba podaná navrhovatelkou jí nemůže ve výsledku zajistit žádný prospěch z důvodu, že není jisté, zda belgické orgány připustí zachování statusu koordinačního centra navrhovatelky po 31. prosinci 2005 v případě zrušení sporného rozhodnutí. Přitom belgické orgány jednak nemají v projednávaném případě žádnou diskreční pravomoc, neboť schválení musí být uděleno v případě splnění kritérií vyžadovaných královskou vyhláškou č. 187 na dobu deseti let. Krom toho Tribunál sám v napadeném rozsudku konstatoval, že belgické orgány nevyloučily přiznání dotčeného režimu ve prospěch navrhovatelky po 31. prosinci 2005 a rozhodly se neuložit navrhovatelce žádnou sankci do okamžiku, kdy bude o její žalobě s konečnou platností rozhodnuto.

Prostřednictvím pátého a posledního důvodu navrhovatelka nakonec tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení, když rozhodl, že přechodné opatření nemůže mít zpětné účinky. Není totiž neobvyklé, zejména v daňové oblasti, aby přechodné období začalo běžet k dřívějšímu datu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2008/283/ES ze dne 13. listopadu 2007 o režimu podpor zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii, kterým se mění rozhodnutí 2003/757/ES (Úř. věst. L 90, 2.4.2008, s. 7).

⁽²⁾ *Moniteur belge* ze dne 13. ledna 1983, s. 502.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhofs (Německo) dne 27. května 2010 — Döhler Neuenkirchen GmbH v. Hauptzollamt Oldenburg

(Věc C-262/10)

(2010/C 246/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Döhler Neuenkirchen GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Oldenburg

Předběžná otázka

Má být čl. 204 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, vykládán v tom smyslu, že se také vztahuje na nesplnění povinností, které je nutno splnit teprve po skončení dotčeného uplatněného celního režimu, takže v případě dovezeného zboží, které bylo v rámci aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému ve stanovené lhůtě částečně zpětně vyvezeno, vede nesplnění povinností spočívající v předložení vyúčtování celnímu úřadu vykonávajícímu dohled do 30 dnů po uplynutí lhůty pro ukončení režimu, ke vzniku celního dluhu ve vztahu k celkovému množství účtovaného dovezeného zboží, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 859 bodu 9 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ve znění čl. 1 bodu 30 písm. b) nařízení Komise (ES) č. 993/2001 ze dne 4. května 2001?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 2. června 2010 — Residex Capital IV CV v. Gemeente Rotterdam

(Věc C-275/10)

(2010/C 246/30)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Residex Capital IV CV

Žalovaná: Gemeente Rotterdam

Předběžná otázka

Jsou vnitrostátní soudy podle poslední věty čl. 88 odst. 3 (nyní čl. 108 odst. 3) v případě, jakým je projednáváný případ, v němž je protiprávní podpora provedena poskytnutím záruky poskytovateli půjčky, což vypůjčovateli umožnilo od něj získat půjčku, která by mu za obvyklých tržních podmínek nebyla k dispozici, v rámci své povinnosti k odstranění důsledků této protiprávní podpory povinny nebo v každém případě oprávněny zrušit záruku, i když to současně nevede ke zrušení půjčky poskytnuté na základě této záruky?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Handelsgericht Wien (Rakousko) dne 3. června 2010 — Martin Luksan v. Petrus van der Let

(Věc C-277/10)

(2010/C 246/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Handelsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Žalobce: Martin Luksan

Žalovaný: Petrus van der Let

Předběžné otázky

- 1) Mají být ustanovení práva Evropské unie upravující autorské právo a práva s ním související, především ustanovení čl. 2 odst. 2, 5 a 6 směrnice o právu na pronájem a půjčování⁽¹⁾, čl. 1 odst. 5 směrnice o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu⁽²⁾ a čl. 2 odst. 1 směrnice o harmonizaci doby ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících⁽³⁾ ve spojení s ustanovením článku 4 směrnice o právu na pronájem a půjčování, článku 2 směrnice o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu a článků 2 a 3, jakož i čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti⁽⁴⁾, vykládána v tom smyslu, že práva na užití díla spočívající v rozmnožování, v družicovém vysílání a ostatních formách sdělování veřejnosti formou veřejného zpřístupnění, náleží na základě zákona přímo (originárně) v každém případě hlavnímu režisérovi filmového nebo audiovizuálního díla *nebo dalším, zákonodárcem členských států určeným autorům filmu*, a nikoli — přímo (originárně) a výlučně — filmovému producentovi;

jsou ustanovení vnitrostátního práva členských států, která přiznávají práva na užití díla z moci zákona přímo (originárně) a výlučně filmovému producentovi, v rozporu s právem Evropské unie?

V případě, že bude na první otázku odpovězeno kladně:

2) 2a) Zůstane podle práva Evropské unie zákonodárci členských států rovněž u jiných práv než je právo na pronájem a půjčování, vyhrazeno, aby ohledně práv na užití díla ve smyslu bodu 1 náležejících hlavnímu režisérovi filmového nebo audiovizuálního díla *nebo dalším, zákonodárcem členských států určeným autorům filmu* stanovil zákonnou domněnku ve prospěch přenesení těchto práv na filmového producenta a je nutno — v případě kladné odpovědi — dodržet podmínky obsažené v ustanovení čl. 2 odst. 5 a 6 směrnice o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem ve spojení s článkem 4 této směrnice?

2b) Použije se originární vlastnictví práva ve vztahu k hlavnímu režisérovi filmového nebo audiovizuálního díla *nebo dalším, zákonodárcem členských států určeným autorům filmu* také na nároky na spravedlivou odměnu přiznané zákonodárcem členského státu, jako je tzv. Leerkassettenvergütung (pozn. překl.: odměna za rozmnožení díla pro soukromé užití, které bude nahráno na jakýkoliv prázdný nosič) v souladu s ustanovením § 42b rakouského Urheberrechtsgesetz (zákon o právu autorském), a případně na nároky na spravedlivou odměnu ve smyslu ustanovení čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti?

V případě, že bude na otázku uvedenou pod bodem 2b odpovězeno kladně:

3) Zůstane podle práva Evropské unie zákonodárci členských států vyhrazeno, aby ohledně nároků ve smyslu bodu 2 náležejících hlavnímu režisérovi filmového nebo audiovizuálního díla *nebo dalším, zákonodárcem členských států určeným autorům filmu* stanovil zákonnou domněnku ve prospěch přenesení těchto nároků na odměnu na filmového producenta, a je nutno — v případě kladné odpovědi — dodržet podmínky obsažené v ustanovení čl. 2 odst. 5 a 6 směrnice o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem ve spojení s článkem 4 této směrnice?

V případě, že bude na třetí otázku odpovězeno kladně:

4) Je zákonná úprava členského státu, podle které je hlavnímu režisérovi filmového nebo audiovizuálního díla *nebo dalším, zákonodárcem členských států určeným autorům filmu* přiznán sice nárok na polovinu zákonných nároků na odměnu, avšak od tohoto nároku se lze odchýlit a je proto možné

se ho vzdát, v souladu s výše uvedenými ustanoveními práva Evropské unie, která se vztahují na oblast autorského práva a práv s ním souvisejících?

-
- (¹) Směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. L 346, s. 61; Zvl. vyd. 17/01, s. 120).
- (²) Směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu (Úř. věst. L 248, s. 15; Zvl. vyd. 17/01, s. 134).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/116/ES ze dne 12. prosince 2006 o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících (kodifikované znění) (Úř. věst. L 372, s. 12).
- (⁴) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 7. června 2010 — Telefónica de España S.A. v. Administración del Estado

(Věc C-284/10)

(2010/C 246/32)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Telefónica de España S.A.

Další účastník řízení: Administración del Estado

Předběžná otázka

„Umožňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES (¹) ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v odvětví telekomunikačních služeb, zejména pak článek 6 této směrnice, aby členské státy uložily držitelům obecného povolení platbu ročního poplatku, jehož výše se vypočte na základě procentního podílu z hrubých příjmů provozovatelů fakturovaných v příslušném roce, maximálně do výše 2 %, přičemž tento poplatek je určen k hrazení nákladů plynoucích z uplatnění režimu obecných povolení a licencí, jak stanoví článek 71 Ley č. 11/1998 de Telecomunicaciones ze dne 24. dubna 1998?“

(¹) Úř. věst. L 117, s. 15.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 7. června 2010 — Campsa Estaciones de Servicio S.A. v. Administración del Estado

(Věc C-285/10)

(2010/C 246/33)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Campsa Estaciones de Servicio S.A.

Další účastník řízení: Administración del Estado

Předběžná otázka

„Umožňovala šestá směrnice Rady 77/388/EHS⁽¹⁾ ze dne 17. května 1977 členským státům upravit u plnění mezi propojenými stranami uskutečněných za cenu zjevně nižší než obvyklou cenu základ daně odlišně od jeho obecného vymezení v čl. 11 části A odst. 1 písm. a) — protiplatební — prostřednictvím rozšířeného použití pravidel týkajících se vlastní spotřeby zboží nebo služeb (jak to učinil čl. 79 odst. 5 zákona o dani z přidané hodnoty před jeho novelizací zákonem č. 36/2006 ze dne 29. listopadu), aniž by dodržely zvláštní postup stanovený v článku 27 uvedené směrnice pro vydání povolení odchýlit se od obecného pravidla, které Španělsko získalo až rozhodnutím Rady ze dne 15. května 2006?“

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van Koophandel te Dendermonde (Belgie) dne 2. června 2010 — Wamo BVBA v. JBC NV a Modemakers Fashion NV

(Věc C-288/10)

(2010/C 246/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van Koophandel te Dendermonde

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Wamo BVBA

Žalované: JBC NV a Modemakers Fashion NV

Předběžná otázka

Brání směrnice 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu⁽¹⁾ vnitrostátnímu právnímu předpisu, jako je článek 53 Wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument (zákon ze dne 14. července 1991 o obchodních praktikách a o informování a ochraně spotřebitele), který během přesně stanovených období zakazuje oznámení o cenových slevách a oznámení, ze kterých lze na cenové slevy usuzovat?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22).

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. června 2010 European Dynamics SA proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 19. března 2010 ve věci T-50/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise

(Věc C-289/10 P)

(2010/C 246/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: European Dynamics SA (zástupce: N. Korogiannakis, Attorney at Law)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozhodnutí Tribunálu;

- zrušit rozhodnutí Komise (GŘ pro daňovou a celní unii) odmítnout nabídku účastnice podávající kasační opravný prostředek předloženou v odpovědi na vyhlášení veřejné zakázky TAXUD/2004/AO-004 „Specifikace, vývoj, údržba a podpora telematických systémů ke kontrole pohybu zboží podléhajícího spotřební dani v rámci Evropského společenství v souladu s režimem podmíněného osvobození od spotřební daně“ (Úř. věst. 2004/S 139-118603) a zadat zakázku jinému uchazeči;
- uložit Komisi náhradu právních a dalších nákladů řízení včetně těch, které vznikly v souvislosti s původním řízením, a to i v případě, že tato žaloba bude zamítnuta, jakož i náklady řízení o této žalobě v případě, že bude přijata.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že napadený rozsudek by měl být zrušen z následujících důvodů:

Zprvé proto, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně vyložil čl. 89 odst. 1 finančního nařízení a zásady rovnosti zacházení, nediskriminace, transparentnosti a volné soutěže, když zamítl argument účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek týkající se toho, že neměl k dispozici dva druhy technických informací, které byly nezbytné pro formulaci nabídky v rámci uvedené zakázky, jmenovitě přesné specifikace EMCS a zdrojový kód, návrh a technickou dokumentaci k NCTS.

Zadruhé účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že odůvodnění uvedené Komisí dávalo účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek uplatnit její práva. Konkrétněji se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že GŘ TAXUD sdělilo účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek dostatek informací k tomu, aby „napadené rozhodnutí žalobkyni umožnilo uplatnit její práva a Tribunálu umožnilo provést přezkum“.

Zatřetí se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 102 až 116 rozsudku, když měl za to, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek nedoložila své tvrzení, že zadávací kritéria byla „neurčitá a subjektivní“. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se ve světle celkové nejistoty o rozsahu prací a míře potenciálního znovupoužití NCTS požadované zadavatelem zejména domnívá, že byl porušen čl. 97 odst. 1 finančního nařízení a čl. 17 odst. 1 směrnice 92/50 ⁽¹⁾.

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se nakonec domnívá, že Tribunál se zřejmě dopustil nesprávného právního posouzení, když s ohledem na argument o zjevně nesprávném posouzení uvedl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek omezila své argumenty na obecná tvrzení a neprokázala tedy, zda a jak se domnělá nesprávná posouzení dotkla konečného výsledku vyhodnocení nabídek.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322).

Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-301/10)

(2010/C 246/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán, zmocněnec, A.-A. Gilly, zmocněnec)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání žalobkyně

- konstatovat, že Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že nezajistilo zřízení vhodných stokových soustav odpadních vod podle čl. 3 odst. 1 a přílohy I A směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod ⁽¹⁾ v londýnských čtvrtích Whitburn, Beckton a Crossness a nezajistilo vhodné čištění odpadních vod z čistíren odpadních vod v Becktonu, Crossnessu a Mogdenu v Londýně podle čl. 4 odst. 1 a 3, čl. 10 a přílohy I B této směrnice, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z těchto ustanovení;
- uložit Spojenému království Velké Británie a Severního Irska náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 3 odst. 1 a 2 a přílohy I A směrnice Rady 91/271/EHS je Spojené království povinno zajistit, aby byly všechny aglomerace vybaveny stokovými soustavami městských odpadních vod nejpozději do 31. prosince 2000 u aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 15 000 a aby tyto stokové soustavy vyhovovaly požadavkům přílohy I A této směrnice. Podle čl. 4 odst. 1 a 3 a přílohy I B této směrnice je Spojené království povinno rovněž zajistit, aby městské odpadní vody odváděné stokovými soustavami byly před vypuštěním podrobeny sekundárnímu čištění nebo jinému rovnocennému čištění nejpozději do 31. prosince 2000 u všech vypouštění z aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 15 000 a aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod splňovalo normy pro vypouštění z čistíren městských odpadních vod do recipientu.

Jelikož Spojené království provozuje kombinovaný systém shromažďování městských odpadních vod a dešťových vod v oblasti Londýna, musí být tento systém vyprojektován tak, aby zajistil, že tyto vody jsou shromažďovány a odváděny do čistíren odpadních vod v souladu s požadavky stanovenými v uvedené směrnici. Spojené království nezajistilo, aby byly stokové systémy vyprojektovány a vybudovány tak, aby shromažďovaly veškeré městské odpadní vody a odváděly je do čistíren odpadních vod. Kapacita stokové soustavy musí být schopna vyhovět přírodním klimatickým podmínkám a sezónními rozdíly. Spojené království porušilo požadavky směrnice tím, že nezajistilo vybudování odpovídajících stokových soustav a čistíren v oblasti Londýna a Whitburnu a v důsledku nečištění umožnilo únik nadměrného množství nevyčištěných odpadních vod do životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 21. června 2010 — Administración General del Estado v. Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(Věc C-303/10)

(2010/C 246/37)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Administración General del Estado

Odpůrce: Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

Předběžná otázka

Má být výraz „v oblasti přepravy osob a zboží po železnici“, který je obsažen v čl. 8 odst. 2 písm. c) směrnice Rady 92/81/EHS ⁽¹⁾ ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů a jímž se definuje osvobození od daně, které mohou členské státy v této oblasti uplatnit, vykládán restriktivně s ohledem na doslovné znění tohoto právního ustanovení, nebo je třeba naopak uplatnit širší výklad, podle něž se toto osvobození vztahuje i na palivo použité u strojních zařízení pohybujících se po železnici za účelem údržby železniční infrastruktury?

⁽¹⁾ Úř. věst. 316, s. 12.

Žaloba podaná dne 22. června 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-304/10)

(2010/C 246/38)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Wilderspin a D. Milanowska, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/82/ES ze dne 29. dubna 2004 o povinnosti dopravců předávat údaje o cestujících ⁽¹⁾ a v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 7 této směrnice;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/82 do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 5. září 2006.

(¹) Úř. věst. L 261, s. 24; Zvl. vyd. 19/07, s. 74.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná The Appointed Person by the Lord Chancellor (Spojené království) dne 28. června 2010 — The Chartered Institute of Patent Attorneys v. Registrar of Trade Marks

(Věc C-307/10)

(2010/C 246/39)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

The Appointed Person by the Lord Chancellor

Účastníci původního řízení

Žalobce: The Chartered Institute of Patent Attorneys

Žalovaný: Registrar of Trade Marks

Předběžné otázky

- 1) Je nezbytné, aby různé výrobky nebo služby, na něž se vztahuje přihláška ochranné známky, byly určeny s určitou měrou jasnosti a přesnosti, a pokud ano, pak konkrétně s jakou?
- 2) Je přípustné používat obecné termíny z názvu tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb podle Niceské dohody ze dne 15. června 1957 (ve znění změn a doplňků) pro účely určení různých výrobků nebo služeb, na něž se vztahuje přihláška ochranné známky?
- 3) Je nezbytné nebo přípustné, aby takové použití obecných termínů z názvu tříd uvedeného mezinárodního třídění výrobků a služeb bylo vykládáno v souladu se sdělením předsedy Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu č. 4/03 ze dne 16. června 2003 (Úřední věstník OHIM 2003 s. 1647)?

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. června 2010 Union Investment Privatfonds GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 27. dubna 2010 ve věci T-392/06, Union Investment Privatfonds GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory); další účastníci řízení: Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Věc C-308/10 P)

(2010/C 246/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Union Investment Privatfonds GmbH (zástupce: J. Zindel, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení:

— Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

— Unicre-Cartão International De Crédito SA

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 27.04.2010 (věc T-392/06);

— zrušit rozhodnutí odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. října 2006 (R 442/2004-2) a vyhovět námitkám navrhovatelky proti zápisu ochranné známky Společensví 1871896 „unibanco“.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek vytýká nesprávné uplatnění čl. 74 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94. Tribunál nesprávně vycházel z toho, že navrhovatelka včas nepředložila důkazy o užívání namítaných ochranných známek. Krom toho neodpovídá potřebné zkoumání na základě volné úvahy prováděné odvolacím senátem v rámci čl. 74 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94 požadavkům Soudního dvora podle jeho rozsudku ze dne 13. března 2007 OHIM v. Kaul, C-29/05 P.

Řádné zkoumání na základě volné úvahy by bývalo muselo vést k povinnosti zohlednit důkazy navrhovatelky i v případě, že by skutečně nebyly předloženy včas. Ke zdržení řízení způsobenému hodnocením důkazů by bývalo nedošlo, jelikož námitkové oddělení OHIM rozhodlo teprve patnáct měsíců po předložení těchto důkazů. Důkazy mají rovněž bezprostřední právní relevanci. Krom toho dopisy námitkového oddělení OHIM stížené vadou kauzálně přispěly k tomu, že navrhovatelka předložila důkazy teprve po uplynutí lhůty

Tribunál dále neposoudil zjištění námitkového oddělení OHIM, že účastníci řízení předložili své argumenty a důkazy ve stanovených lhůtách. Námitkové oddělení OHIM nemělo tudíž za to, že došlo ke zpoždění. Pak však nesměl odvolací senát OHIM zastávat názor, že zpoždění nastalo. Odvolací senát měl naopak zkoumat důkazy předložené ve věci.

Odvolací senát ani Tribunál nemohou nahradit chybějící rozhodnutí námitkového oddělení OHIM vydaného na základě volné úvahy. Z důvodu neuplatnění volné úvahy byl odvolací senát podle čl. 62 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94 povinen věc vrátit námitkovému oddělení.

Krom toho navrhovatelka z řady důvodů nepředložila důkazy o používání sporné ochranné známky opožděně. Zaprvé je bezpečně prokázanou skutečností, že navrhovatelka provedla každodenní zveřejňování ve finanční části nadregionálních novin, jimiž je doloženo používání sporných ochranných známek a dalších sériových ochranných známek k označení investičních fondů navrhovatelky. Tato zveřejnění měl OHIM zohlednit z úřední povinnosti. Zadruhé přihlašovatelka nepopírala používání sporných a sériových ochranných známek. Zatřetí námitkové oddělení OHIM nesprávně zabránilo navrhovatelce předložit další důkazy o užívání ochranných známek. OHIM totiž navrhovatelce sdělil, že smí pouze zaujmout stanovisko k argumentům přihlašovatelky a že nezohlední nové důkazy. Proto bylo nevýznamné, zda navrhovatelka předloží či nepředloží další důkazy o používání. Začtvrté byly nepřipustným způsobem zkráceny lhůty. OHIM přitom nezohlednil ani pravidlo 80 prováděcího nařízení.

Žaloba podaná dne 29. června 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-311/10)

(2010/C 246/41)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Zavvos i Ł. Habiak, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) ⁽¹⁾ a v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2007/46 do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 29. dubna 2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 263, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de Première Instance de Liège (Belgie) dne 30. června 2010 — Hubert Pagnoul v. Belgický stát — SPF Finances

(Věc C-314/10)

(2010/C 246/42)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de Première Instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hubert Pagnoul

Žalovaný: Belgický stat — SPF Finances

Předběžné otázky

„Jsou článek 6 první hlavy nazvané „Obecná ustanovení“ Lisabonské smlouvy ze dne 13. prosince 2007 pozměňující Smlouvu o Evropské unii podepsanou v Maastrichtu dne 7. února 1992, která je v platnosti od 1. prosince 2009 (přejímající z velké části ustanovení, která byla uvedena v článku 6 první hlavy Smlouvy o Evropské unii podepsané v Maastrichtu dne 7. února 1992, která vstoupila v platnost dne 1. listopadu 1993), jakož i článek 234 (bývalý článek 177) Smlouvy o založení Evropského společenství (Smlouva o ES) ze dne 25. března 1957, na straně jedné, nebo článek 47 Listiny základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, na straně druhé, v rozporu s tím, aby takový vnitrostátní zákon, jakým je zákon ze dne 12. července 2009, upravující článek 26 zvláštního zákona ze dne 6. ledna 1989 o Cour d'arbitrage⁽¹⁾, ukládal vnitrostátnímu soudu, který zjistí, že občan-daňový poplatník je jiným vnitrostátním zákonem, tedy článkem 49 programového zákona ze dne 9. července 2004, zbaven účinné soudní ochrany zaručené článkem 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, která je součástí práva Společenství, aby předložil předběžnou otázku Cour constitutionnelle, aniž by tento soud mohl bezprostředně zajistit přímou použitelnost práva Společenství ve sporu, který je mu předložen, a mohl dále vykonat přezkum souladu s úmluvou, jestliže Cour constitutionnelle uznal slučitelnost vnitrostátního práva se základními právy zaručenými hlavou II ústavy?“.

⁽¹⁾ *Moniteur belge* ze dne 31. července 2009, s. 51617.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. července 2010 Union Investment Privatfonds GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 27. dubna 2010 ve věcech T-303/06 a T-337/06, UniCredito Italiano SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a Union Investment Privatfonds GmbH

(Věc C-317/10 P)

(2010/C 246/43)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Union Investment Privatfonds GmbH (zástupce: J. Zindel, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: UniCredito Italiano SpA a Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit v plném rozsahu rozsudek ze dne 27. dubna 2010, T-303/06 a T-337/06;

— zamítnout žaloby;

— zrušit rozhodnutí odvolacího senátu OHIM ze dne 5. září 2006 ve věci R156/2005-2 a vyhovět námitkovým řízením zahájeným vedlejším účastníkem řízení proti zápisu ochranné známky Společenství 2 236 164 „UNIWEB“ týkající se služby „nemovitě věci“;

— zrušit rozhodnutí odvolacího senátu OHIM ze dne 25. září 2006 ve věci R502/2005-2 a vyhovět námitkovým řízením zahájeným vedlejším účastníkem řízení proti zápisu ochranné známky Společenství 2 330 066 „UniCredit Wealth Management“ týkající se služby „nemovitě věci“.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek je založen na nesprávném použití článku 8 odst. 1 písm. b) posledního řádku nařízení (ES) č. 40/94⁽¹⁾. Mimo jiné se uvádí, že napadené rozhodnutí bylo přijato na základě neúplných skutkových zjištění, která částečně neodpovídají skutečnosti.

Tribunál nesprávně a v rozporu s OHIM, který vyhověl v podstatné části odvoláním navrhovatelky, neuznal, že ochranné známky, které jsou předmětem žaloby, patří do velké rodiny ochranných známek. Uvádí se, že všechny ochranné známky tvořící tuto rodinu se vyznačují stejnou úvodní slabikou, připojenou bez jakéhokoli oddělení k jinému konceptu odvětví investic. Přihlašované ochranné známky totiž vykazovaly tytéž rozlišovací prvky. Na základě zkrácení skutečností se Tribunál domníval, že dotčené ochranné známky se rozlišují na strukturní úrovni, z důvodu, že v přihlašovaných ochranných známkách je úvodní slabika spojena s prvkem v anglickém jazyce, zatímco v ochranných známkách navrhovatelky je dotčená slabika spojena s prvkem v německém jazyce. Tribunál však řádně nezjistil, že při použití čl. 8 odst. 1 písm. b) posledního řádku nařízení (ES) č. 40/94 je v případě série ochranných známek třeba přihlídnout ke všem ochranným známkám patřícím do uvedené série. V tom smyslu se rovněž zdůrazňuje, že navrhovatelka také používá slova v anglickém jazyce a mezinárodní slova, takže opačný názor Tribunálu je objektivně nesprávný.

Krom toho se uvádí, že Tribunál opět mylně vycházel ze zásady, že ochranné známky používané navrhovatelkou k označení investičních fondů byly vždy používány společně s označením vydávající instituce. To je přitom vyvráceno důkazy, které navrhovatelka již předložila před OHIM a ze kterých vyplývá, jak se uvedlo, že v článcích uveřejněných v tisku v oblasti fondů nebo též v oblasti činnosti konzultanta pro investice není jméno vydávající instituce citováno.

Znovu se tvrdí, že napadený rozsudek obsahuje nedostatečné odůvodnění v rozsahu, v němž není vysvětleno, jak mohl Tribunál určit pohled německé veřejnosti, jehož význam je rozhodující pro posouzení nebezpečí záměny.

Toto by však bylo nutné s ohledem na skutečnost, že navrhovatelka předložením různých rozhodnutí německého úřadu pro patenty a ochranné známky a jiných německých soudních orgánů prokázala, že tento úřad a tyto soudy vycházejí ze zásady, že u německé veřejnosti dochází k záměně, jestliže některé ochranné známky, které obsahují stejnou úvodní slabiku jako série ochranných známek navrhovatelky, jsou registrovány nebo používány třetími osobami k označení služeb v oblasti financí.

Nakonec se uvádí, že Tribunál stejně jako OHIM rovněž nepochopil, že nebezpečí záměny z důvodu blízkosti služeb existuje i v oblasti „nemovitých věcí“. V případě fondů s nemovitostmi označených ochrannými známkami navrhovatelky se uvádí, že zvýšení hodnoty očekávané investorem se uskutečňuje prostřednictvím správy, nájmu nebo dokonce prodeje nemovitostí. Podle navrhovatelky tak jak OHIM tak Tribunál nesprávně vycházeli ze zásady, že správa fondu s nemovitostmi se omezuje na získávání kapitálu. V rozsahu, v němž OHIM přičetl k službě nemovitých věcí pouze činnosti analogické činností zprostředkování, nepřihlíží řádně ke skutečnosti, že koncept „nemovitých věcí“ je značně širší.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, 14/01/1994, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 2. července 2010 — SIAT SA v. Belgický stát

(Věc C-318/10)

(2010/C 246/44)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: SIAT SA

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

„Má být článek 49 Smlouvy o ES ve znění, které se použije v projednávaném případě, přičemž skutečnosti, které stály u zrodu sporu, nastaly předtím, než dne 1. prosince 2009 vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu právnímu předpisu členského státu, podle něhož se odměny za plnění nebo služby nepovažují za odpočitatelné výdaje na dosažení příjmu, jsou-li vyplaceny nebo určeny přímo nebo nepřímo daňovému poplatníkovi, který je rezidentem v jiném členském státě, nebo zahraničnímu podniku, kteří podle právních předpisů země, v níž mají sídlo, v ní nepodléhají dani z příjmu, nebo v ní v případě daných příjmů podléhají značně výhodnějšímu režimu zdanění, než je ten, jemuž tyto příjmy podléhají ve členském státě, o jehož vnitrostátní právní předpisy jde, ledaže by poplatník všemi právními prostředky prokázal, že tyto odměny odpovídají skutečným a opravdovým operacím a že nepřekračují obvyklé hranice, třebaže takový důkaz není vyžadován pro odpočet odměn za plnění nebo služby vyplacené poplatníkovi se sídlem v tomto členském státě, i když tento poplatník nepodléhá dani z příjmu nebo podléhá značně výhodnějšímu daňovému režimu, než je obecný režim v tomto státě?“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Haarlem (Nizozemsko) dne 2. července 2010 — X v. Inspecteur van de Belastingdienst/Y

(Věc C-319/10)

(2010/C 246/45)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Y

Předběžné otázky

1) Je v rámci přezkumu platnosti a výkladu nařízení (ES) č. 535/94 ⁽¹⁾, č. 1832/2002 ⁽²⁾, č. 1871/2003 ⁽³⁾ a č. 2344/2003 ⁽⁴⁾, jimiž byla přijata a pozměněna doplňková poznámka 7 (KN) ke kapitole 2 (v rozhodném období číslo 8), možné odvolávat se na rozhodnutí DSB ze dne 27. září 2005 týkající se výkladu pojmu „solené“ v čísle 0210, i když předtím bylo provedeno přihlášení do celního režimu „propuštění do volného oběhu“?

2) V případě kladné odpovědi na otázku 1:

Jakým způsobem je třeba ověřit, zda došlo k podstatné změně drůbežího masa?

3) V případě kladné odpovědi na otázku 1:

a) Jsou výše uvedená nařízení s přihlédnutím k rozhodnutí DSB ze dne 27. září 2005 platná v tom rozsahu, v němž stanoví, že maso se považuje za „solené“ ve smyslu čísla 0210, jestliže vykazuje celkový obsah soli nejméně 1,2 % hmotnostních?

b) Je nutno výše uvedená nařízení ve světle rozhodnutí DSB ze dne 27. září 2005 vykládat v tom smyslu, že maso s obsahem soli nejméně 1,2 % hmotnostních je třeba považovat podle doplňkové poznámky 7 (KN) ke kapitole 2 za podstatně změněné a za „solené“ ve smyslu čísla 0210 a že maso s nižším obsahem soli než 1,2 % hmotnostních, které se nasolením prokazatelně podstatně změnilo, není vyloučeno ze zařazení do čísla 0210?

4) V případě kladné odpovědi na otázku 3 písm. a):

Jakým způsobem je třeba přezkoumat, zda je nasolením zajištěna dlouhodobá konzervace drůbežího masa?

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1871/2003 ze dne 23. října 2003, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 275, s. 5; Zvl. vyd. 02/13, s. 493).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2344/2003 ze dne 30. prosince 2003, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 346, s. 38; Zvl. vyd. 02/15, s. 231).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Rechtbank Haarlem (Nizozemsko) dne 2. července 2010
— X v. Inspecteur van de Belastingdienst P**

(Věc C-320/10)

(2010/C 246/46)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobce: X B.V.

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst P

Předběžné otázky

1) Je v rámci přezkumu platnosti a výkladu nařízení (ES) č. 535/94 ⁽¹⁾, č. 1832/2002 ⁽²⁾, č. 1871/2003 ⁽³⁾ a č. 2344/2003 ⁽⁴⁾, jimiž byla přijata a pozměněna doplňková poznámka 7 (KN) ke kapitole 2 (v rozhodném období číslo 8), možné odvolávat se na rozhodnutí DSB ze dne 27. září 2005 týkající se výkladu pojmu „solené“ v čísle 0210, i když předtím bylo provedeno přihlášení do celního režimu „propuštění do volného oběhu“?

2) V případě kladné odpovědi na otázku 1:

Jakým způsobem je třeba ověřit, zda došlo k podstatné změně drůbežího masa?

3) V případě kladné odpovědi na otázku 1:

a) Jsou výše uvedená nařízení s přihlédnutím k rozhodnutí DSB ze dne 27. září 2005 platná v tom rozsahu, v němž stanoví, že maso se považuje za „solené“ ve smyslu čísla 0210, jestliže vykazuje celkový obsah soli nejméně 1,2 % hmotnostních?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 535/94 ze dne 9. března 1994, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 68, s. 15).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1832/2002 ze dne 1. srpna 2002, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 290, s. 1)

b) Je nutno výše uvedená nařízení ve světle rozhodnutí DSB ze dne 27. září 2005 vykládat v tom smyslu, že maso s obsahem soli nejméně 1,2 % hmotnostních je třeba považovat podle doplňkové poznámky 7 (KN) ke kapitole 2 za podstatně změněné a za „solené“ ve smyslu čísla 0210 a že maso s nižším obsahem soli než 1,2 % hmotnostních, které se nasolením prokazatelně podstatně změnilo, není vyloučeno ze zařazení do položky 0210?

4) V případě kladné odpovědi na otázku 3 písm. a):

Jakým způsobem je třeba přezkoumat, zda je nasolením zajištěna dlouhodobá konzervace drůbežního masa?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 535/94 ze dne 9. března 1994, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 68, s. 15).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1832/2002 ze dne 1. srpna 2002, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 290, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1871/2003 ze dne 23. října 2003, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 275, s. 5; Zvl. vyd. 02/13, s. 493).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2344/2003 ze dne 30. prosince 2003, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 346, s. 38; Zvl. vyd. 02/15, s. 231).

Žaloba podaná dne 5. července 2010 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-321/10)

(2010/C 246/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a J. Sénéchal, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14.

března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) ⁽¹⁾ a v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2007/2/ES uplynula dne 14. května 2009. Ke dni podání této žaloby přitom žalované dosud nepřijalo veškerá opatření nezbytná k provedení této směrnice nebo o nich v každém případě neuvědomilo Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) dne 5. července 2010 — Medeva BV v. Comptroller-General of Patents

(Věc C-322/10)

(2010/C 246/48)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Medeva BV

Odpůrce: Comptroller-General of Patents

Předběžné otázky

1) Nařízení č. 469/2009 ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení“) uznává kromě jiných cílů uvedených v bodech odůvodnění, potřebu udělit DOO členskými státy Společenství majitelům národního nebo evropského patentu za stejných podmínek, tak jak jsou uvedeny v bodech 7 a 8 odůvodnění. Při neexistenci harmonizace patentového práva Společenství, co znamená podmínka „výrobek je chráněn platným základním patentem“ v čl. 3 písm. a) nařízení a jaká jsou kritéria pro účely rozhodnutí o této podmínce?

2) V takovém případě jako je projednávána věc, která se týká léčivého přípravku, který obsahuje více než jednu účinnou látku, existují další či odlišná kritéria pro stanovení, zda „výrobek je chráněn platným základním patentem“ podle čl. 3 písm. a) nařízení a pokud ano, jaká jsou tato další či odlišná kritéria?

3) V takovém případě jako je projednávána věc, která se týká vakcíny proti více nemocem, existují další či odlišná kritéria pro stanovení, zda „výrobek je chráněn platným základním patentem“ podle čl. 3 písm. a) nařízení a pokud ano, jaká jsou tato další či odlišná kritéria?

4) Je podle čl. 3 písm. a) vakcína proti více nemocem obsahující několik antigenů „chráněna základním patentem“, pokud je jeden antigen vakcíny „chráněn platným základním patentem“?

5) Je podle čl. 3 písm. a) vakcína proti více nemocem obsahující několik antigenů „chráněna základním patentem“, pokud jsou všechny antigeny určené proti jedné nemoci „chráněny platným základním patentem“?

6) Umožňuje nařízení o DOO a konkrétně jeho čl. 3 písm. b) udělení dodatkového ochranného osvědčení pro jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek, pokud:

a) platný základní patent chrání jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení o DOO a

b) léčivý přípravek obsahující jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek společně s jednou či více dalšími účinnými látkami je předmětem platné registrace udělené v souladu se směrnicí 2001/83/ES ⁽²⁾ nebo 2001/82/ES ⁽³⁾, která je prvním rozhodnutím o registraci uvést tuto jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek na trh?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (kodifikované znění) (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 152, s. 1).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresní soud v Chebu (Česká republika) dne 5. července 2010 — Hypoteční banka, a.s. v. Udo Mike Lindner

(Věc C-327/10)

(2010/C 246/49)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Okresní soud v Chebu

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hypoteční banka, a.s.

Žalovaný: Udo Mike Lindner

Předběžné otázky

1) Pokud je jeden z účastníků soudního řízení státním příslušníkem jiného státu, než je stát, ve kterém dané řízení probíhá, zakládá tato skutečnost mezinárodní prvek ve smyslu čl. 81 (dříve čl. 65) Smlouvy, který je jednou z podmínek aplikovatelnosti Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ⁽¹⁾ ze dne 22. prosince 2000, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „nařízení Brusel I“)?

2) Brání nařízení Brusel I použití takového ustanovení národního práva, které umožňuje vést řízení proti osobám, jejichž pobyt není znám?

3) V případě záporné odpovědi na otázku ad 2), lze vyjádření soudem ustanoveného opatrovníka žalovaného ve věci samé považovat za podrobení se soudní příslušnosti zdejšího soudu žalovaným ve smyslu čl. 24 Brusel I i za situace, že předmětem řízení je nárok ze spotřebitelské smlouvy a soudy České republiky by nebyly příslušné podle čl. 16 odst. 2 nařízení Brusel I k rozhodnutí tohoto sporu?

- 4) Lze považovat ujednání o místní příslušnosti konkrétního soudu za zakládající mezinárodní příslušnost zvoleného soudu ve smyslu čl. 17 bod 3 nařízení Brusel I, a pokud ano, platí to i v případě, kdy by šlo o sjednání místní příslušnosti neplatné pro rozpor s čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS⁽²⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, s. 1; zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 19 Svazek 04 S. 42.

⁽²⁾ Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29—34; zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 15 Svazek 02 S. 288.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 12. července 2010 — X v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-334/10)

(2010/C 246/50)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Přísluší osobě povinné k dani, která část investičního majetku patřícího k jejímu podniku přechodně užívá pro svou vlastní potřebu, — podle čl. 6 odst. 2 pododstavce 1 písm. a) a b), čl. 11 části A odst. 1 písm. c) jakož i čl. 17 odst. 2 šesté směrnice⁽¹⁾ — nárok na odpočet daně z nákladů na trvalou přestavbu, která byla provedena výlučně za účelem soukromého užívání?
- 2) Změnila by se odpověď na tuto otázku v případě, kdy by osobě povinné k dani byla při pořízení investičního majetku

vyúčtována daň z přidané hodnoty, jejíž odpočet osoba povinná k dani již provedla?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. června 2010 — Evropská komise v. Kyperská republika

(Věc C-340/10)

(2010/C 246/51)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Georgios Zavvos a Donatella Recchia)

Žalovaná: Kyperská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Kyperská republika tím, že nezahrnula oblast jezera Paralimni do vnitrostátního seznamu lokalit přicházejících do úvahy jako lokality významné pro Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin;
- určit, že Kyperská republika tím, že tolerovala činnosti, které vážně ohrožují ekologické vlastnosti jezera Paralimni, a tím, že nepřijala ochranná opatření potřebná na ochranu udržení populace druhu *Natrix natrix cypriaca*, tedy druhu, který představuje ekologický zájem pro jezero Paralimni a přehradu Xiliatos, nesplnila své povinnosti vyplývající ze směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, tak jak jí Soudní dvůr vyložil ve věcech C-117/03 a C-224/05;
- určit, že Kyperská republika tím, že nepřijala nezbytná opatření na vytvoření a uplatňování systému přísné ochrany druhu *Natrix natrix cypriaca*, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin;

— uložit Kyperské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise tvrdí, že Kyperská republika tím, že nezahrnula celou oblast jezera Paralimni do prosince 2009 do vnitrostátního seznamu lokalit přicházejících do úvahy jako lokality významné pro Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Kyperská republika nepochybně potřebu zahrnout jezero Paralimni do navrhovaných lokalit s významem pro Společenství. Uvedená oblast však nebyla v rámci lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku do seznamu navrhovaných lokalit významných pro Společenství zahrnuta. Kyperská republika informovala dne 24. listopadu 2009 Komisi, že jezero Paralimni bylo oficiálně zahrnuto do sítě „Natura 2000“, přičemž však důležitý severní břeh jezera nebyl do navrhovaných lokalit významných pro Společenství zahrnut. Dne 24. dubna 2009 byla v úředním věstníku Kyperské republiky uveřejněna změna územního plánu oblasti Paralimni, přičemž se jednalo o změnu, která severní břeh jezera změnila na rezidenční oblast. Komise tvrdí, že není opodstatněné žádné omezení rozlohy biotopu a že Kyperská republika tím, že nezahrnula jezero Paralimni do vnitrostátního seznamu navrhovaných lokalit významných pro Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice 92/43/EHS.

Komise krom toho tvrdí, že konkrétní poškozující činnosti v oblasti jezera Paralimni (zejména nezákonné a nepřiměřené čerpání vody, stavební rozvoj, závody na motorkách a provozna střelnice) degradují a poškozují biotop druhů a Kyperská republika tak tím, že nepřijala ochranná opatření na ochranu populace druhu *Natrix natrix cypriaca*, nesplnila své povinnosti vyplývající ze směrnice 92/43/EHS, jak jí Soudní dvůr vyložil ve své judikatuře (věci C-117/03 a C-224/05).

Dále Komise tvrdí, že vzhledem k činnostem, jako je stavební rozvoj a rozparcelování stavebních pozemků na severním břehu jezera Paralimni, byl negativně ovlivněn biotop endemických druhů a jejich populací. Kyperská republika tak tím, že nepřijala potřebná opatření na vytvoření a uplatňování systému přísné ochrany vodní úžovky *Natrix natrix cypriaca* prostřednictvím „koherentních a koordinovaných opatření preventivní povahy“ nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin

Žaloba podaná dne 8. července 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-346/10)

(2010/C 246/52)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: G. Zavvos)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že uložila omezení na vydávání silničních licencí pro užitková vozidla a soukromá cisternová vozidla, zejména v článku 4 zákona 383/1976, článku 6 a 7 zákona 3054/2002 a v ministerských vyhláškách týkajících se provedení těchto zákonů a tím, že uložila pevné poplatky (v rámci určitých prahových hodnot) pro přepravní služby, které jsou poskytovány užitkovými vozidly, porušila článek 49 Smlouvy o fungování Evropské Unie (dříve článek 43 ES);

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise uvádí, že skutečnost, že poskytnutí nových licencí pro užitková vozidla závisí na „přepravních potřebách země“, které nejsou definovány objektivně, omezuje svobodu usazování silničních speditérských podniků v Řecku a že vzhledem k tomu, že dotčená omezení nejsou odůvodněna na základě veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, porušuje čl. 4 odst. 3 písm. a) zákona č. 383/1976 článek 49 SFEU (dříve 43 ES).

Krom toho odrazuje povinnost používat stanovené pevné poplatky s dolní a horní prahovou hodnotou zaprvé zahraniční podniky od přístupu na trh s nákladní silniční přepravou nebo na řecký trh pro obchod s ropnými výrobky a zadruhé brání podnikům již usazeným v Řecku v rozvoji jejich činností, protože nemohou účinně soutěžit s podniky již pevně zakotvenými na trhu, což ve výsledku, v souladu s judikaturou Soudního dvora, porušuje svobodu usazování. Toto stanovení

poplatků a podmínek přepravy pro vozidla není v souladu s čl. 96 odst. 2 SFEU (protože Komise neposkytla požadované povolení) a neslouží ani k ochraně citlivých odvětví hospodářství a odlehlých oblastí, zatímco skutečnost, že Řecká republika stanovila jen minimální meze poplatků pro přepravu tekutých paliv užitkovými vozidly není v souladu s pravidly volné hospodářské soutěže a musí být tedy okamžitě odstraněna.

Krom toho zmocňuje zákon č. 3054/2002 řeckou vládu k tomu, aby kontrolovala počet soukromých cisternových vozidel na cestách, čímž sporné ustanovení porušuje svobodu usazování (článek 49 SFEU), protože patří k souboru předpisů řeckého právního řádu, které v konečném důsledku nesledují jen cíl zachovat uzavřenost povolání přepravců ropných výrobků, ale také cíl zachovat tržní sílu každého na tomto trhu činného podniku. Stanovení počtu cisternových vozidel podniků, které obchodují s ropnými výrobky, správním orgánem není nutné k tomu, aby se tyto podniky přizpůsobily tržním podmínkám a není odůvodněné ani z důvodů veřejné (silniční) bezpečnosti a veřejného zdraví.

Řecká republika neposkytla ani dostatečná vysvětlení a důkazy, aby odůvodnila výše uvedená omezení a tedy článek 4 zákona č. 383/1976 a články 6 a 7 zákona č. 3054/2002 spolu s odpovídající prováděcími ministerskými vyhláškami a stanovením pevných poplatků (v rámci určitých prahových hodnot) pro přepravní služby poskytované užitkovými vozidly porušují článek 49 Smlouvy o fungování Evropské Unie (dříve článek 43 ES).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemí) dne 8. července 2010 — A. Salemink v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

(Věc C-347/10)

(2010/C 246/53)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobce: A. Salemink

Žalovaný: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

Předběžná otázka

Odporuje ustanovením práva Evropského společenství, která jsou určena k provádění volného pohybu zaměstnanců, zejména ustanovením v hlavách I a II nařízení č. 1408/71 ⁽¹⁾ a článkům 39 a 299 ES (nyní článek 45 SFEU a článek 52 SFEU ve spojení s článkem 355 SFEU), pokud zaměstnanec, který vykonává práci mimo území Nizozemska na stálém zařízení umístěném na nizozemské části kontinentálního šelfu u zaměstnavatele usazeného v Nizozemsku, není v rámci vnitrostátního zákonného pojištění zaměstnanců pojištěn pouze proto, že nemá bydliště v Nizozemsku, nýbrž v jiném členském státě (v projednávané věci ve Španělsku), i když je nizozemským státním příslušníkem a má možnost dobrovolného pojištění za v zásadě stejných podmínek, jaké platí pro povinné pojištění?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Lotyšská republika) dne 19. července 2010 — SIA „Norma-A“, SIA „Dekom“ v. Ludzas novada dome

(Věc C-348/10)

(2010/C 246/54)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Účastníci původního řízení

Žalobce: SIA „Norma-A“, SIA „Dekom“

Žalovaný: Ludzas novada dome

Předběžné otázky

- 1) Má se čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2004/17/ES⁽¹⁾ vykládat tak, že má být považována za koncesi na veřejné služby smlouva, jejímž prostřednictvím se úspěšnému uchazeči uděluje právo poskytovat služby hromadné autobusové dopravy, za předpokladu, že část protiplnění spočívá v právu využívat služby hromadné dopravy, avšak současně zadavatel nahradí poskytovateli služeb ztráty vzniklé v důsledku poskytování služeb, a za předpokladu, že riziko související s provozováním služby je vymezeno ve veřejnoprávních ustanoveních, jimiž se upravuje poskytování služby, a v ustanoveních obsažených ve smlouvě?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, je čl. 2d odst. 1 písm. b) směrnice 92/13/EHS⁽²⁾, ve znění směrnice 2007/66/ES⁽³⁾, přímo použitelný v Lotyšsku v období od 21. prosince 2009?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, má se čl. 2d odst. 1 písm. b) směrnice 92/13/EHS vykládat tak, že je použitelný na veřejné zakázky, které byly uzavřeny před ukončením lhůty stanovené pro provedení směrnice 2007/66/ES do vnitrostátního právního řádu?

-
- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb, Úř. věst. L 134, s. 1.
- ⁽²⁾ Směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, s. 14).
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek, Úř. věst. L 335, s. 31.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 12. července 2010 — Nordea Pankki Suomi Oyj

(Věc C-350/10)

(2010/C 246/55)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Nordea Pankki Suomi Oyj

Odpůrce: Veronsaajien oikeudenvallontaysikkö

Předběžné otázky

Musí být čl. 13 část B písm. d) body 3 a 5 šesté směrnice o DPH 77/388/EHS⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že služby Swift, které jsou využívány v platebním styku a při vypořádání obchodů s cennými papíry mezi peněžními ústavami, tak jak jsou popsány v bodu 1 tohoto usnesení, jsou osvobozeny od DPH?

-
- ⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žaloba podaná dne 13. července 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-353/10)

(2010/C 246/56)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: M. Patakia, zmocněnkyně)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2006/117/Euratom⁽¹⁾ ze dne 20. listopadu 2006 o doozoru nad přepravou radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva a o její kontrole a v každém případě tím, že o nich Komise neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice 2006/117 do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 25. prosince 2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, s. 21.

Žaloba podaná dne 13. července 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-354/10)

(2010/C 246/57)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a B. Stromsky)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit, že Řecká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechna opatření nezbytná k navrácení podpor, o kterých bylo rozhodnuto, že jsou protiprávní a neslučitelné se společným trhem na základě čl. 1 odst. 1 (s výjimkou podpor uvedených v odstavci 2 a v člancích 2 a 3) rozhodnutí Komise [K(2007) 3251] ze dne 18. července 2007 o rezervním fondu, který je osvobozen od daní (státní podpora C 37/05), a v každém případě tím, že Komisi o opatřeních přijatých na tomto základě přiměřeně neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 4, 5 a 6 uvedeného rozhodnutí a ze Smlouvy o fungování Evropské unie;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Řecké orgány neuplatnily absolutní nemožnost provést rozhodnutí Komise, a po uplynutí tří let neuvedly, co přesně kontrolovaly, v jakých případech bylo požádáno o navrácení a v jakých případech k navrácení došlo. Zvláště tyto orgány:

neupřesnily pro každého příjemce, jaké druhy nákladů musel nést k tomu, aby měl nárok na podporu na základě nařízení o obecném osvobození;

nevypočítaly rozsah podpory pro každého příjemce;

rozšířily zproštění povinnosti navrácení také na situace, které nebyly uvedeny v rozhodnutí;

nesprávně vypočítaly částku podpor *de minimis*, na které se nevztahovala povinnost navrácení;

nepřezkoumaly případnou kumulaci s jinými podporami;

v důsledku toho, že vycházely z nesprávného základu, nevypočítaly správně částku, kterou je třeba navrátit;

nepředložily dokumentaci pro navrácení, ke kterým došlo.

Žaloba podaná dne 14. července 2010 — Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-355/10)

(2010/C 246/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: M. Dean, A. Auersperger Matic, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Rady 2010/252/EU ⁽¹⁾ ze dne 26. dubna 2010, kterým se doplňuje Schengenský hraniční kodex, pokud jde o ostrahu vnějších námořních hranic v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie;

— zachovat účinky rozhodnutí Rady až do jeho nahrazení;

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Parlament se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí na základě toho, že překračuje rámec vykonávací pravomoci stanovené v čl. 12 odst. 5 Schengenského hraničního kodexu ⁽²⁾ tím, že zavádí pravidla týkající se „zajištění“, „pátrání a záchrany“ a „vyloštění“, které nelze považovat za součást „ostrahy“ vymezené článkem 12 Schengenského hraničního kodexu, ani za nepodstatné prvky a že mění podstatné prvky 5 Schengenského hraničního kodexu, což přísluší zákonodárci. Napadené rozhodnutí kromě toho mění povinnosti členských států EU týkající se operací Frontex, které jsou stanoveny v nařízení Frontex ⁽³⁾.

Zruší-li Soudní dvůr napadené rozhodnutí, má Parlament také za to, že by bylo vhodné, aby Soudní dvůr vykonal svou diskreční pravomoc k zachování účinků napadeného rozhodnutí podle čl. 264 odst. 2 SFEU do doby, než bude nahrazeno.

- (¹) Rozhodnutí Rady ze dne 26. dubna 2010, kterým se doplňuje Schengenský hraniční kodex, pokud jde o ostrahu vnějších námořních hranic v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 111, s. 20).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, s. 1).
- (³) Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. července 2010 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-356/10)

(2010/C 246/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Walker, D. Kukovec, zmocněnci)

Žalovaná: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

- konstatovat, že v kontextu zadávacího řízení ministerstva zemědělství a výživy pro veřejnou zakázku na štítky k označování zvířat ohledně uplatnění kritérií týkajících se schopnosti uchazečů vyřadit dotčenou zakázku, namísto kritérií výběru, Irsko nesplnilo své povinnosti vyplývající z článku 53 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES (¹) o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby;
- uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise uvádí, že kritéria pro udělení zakázky uplatněná ministerstvem zemědělství a výživy zahrnovala kritéria vyhrazená pro fázi výběru, zejména kritéria týkající se schopnosti uchazeče vyřadit dotčenou zakázku, a že tudíž Irsko nesplnilo povinnosti vyplývající z článku 53 směrnice 2004/18/ES.

(¹) Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132

Žaloba podaná dne 27. července 2010 — Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-374/10)

(2010/C 246/60)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a M. Sundén, zmocněnci)

Žalované: Švédské království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Švédské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (¹), nebo alespoň tím, že Komisi o uvedených předpisech neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
- uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 3. srpna 2009.

(¹) Úř. věst. 2007, L 184, s. 17.

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2010 — Grupo Osborne v. OHIM — Confecciones Sanfertús (TORO)

(Věc T-165/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitka — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2010/C 246/61)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španělsko) (zástupce: J. M. Iglesias Monravá, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Confecciones Sanfertús, SL (Graus, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 22. ledna 2010 (věc R 638/2009-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Confecciones Sanfertús, SL a Grupo Osborne, SA.

Výrok

1) O žalobě již není třeba rozhodovat.

2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 22. července 2010 — H v. Rada a další

(Věc T-271/10 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Vnitrostátní úředník dočasně přidělený k policejní misi Evropské unie v Bosně a Hercegovině — Rozhodnutí o přearažení a o snížení hodnosti — Žádost o odklad vykonatelnosti — Přípustnost — Nedostatek naléhavosti“)

(2010/C 246/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: H (Katánie, Itálie) (zástupci: C. Mereu a M. Velardo, advokáti)

Žalovaní: Rada Evropské unie (zástupci: A. Vitro a G. Marhic, zmocněnci) a Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět věci

Žádost o odklad vykonatelnosti rozhodnutí vedoucího policejní mise Evropské unie (EUPM) v Bosně a Hercegovině ze dne 7. dubna 2010, jehož účinkem je snížení hodnosti žalobce a jeho přearažení

Výrok

1) Rada Evropské unie a Evropská komise se považují za jediné žalované.

2) Návrh na předběžná opatření se zamítá.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Žaloba podaná dne 8. července 2010 — DBV v. Komise**(Věc T-297/10)**

(2010/C 246/63)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: DBV Deutscher Brennstoffvertrieb Würzburg GmbH (Würzburg, Německo) (zástupci: C. Rudolph a A. Günther, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit nařízení Komise (EU) č. 404/2010 ze dne 10. května 2010 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých hliníkových kol pocházejících z Čínské lidové republiky;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá nařízení (EU) č. 404/2010⁽¹⁾, kterým Komise zavedla prozatímní antidumpingové clo na dovoz některých hliníkových kol pocházejících z Čínské lidové republiky.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje na prvním místě porušení podstatných formálních náležitostí a porušení práv obhajoby, protože v průběhu řízení před vydáním napadeného nařízení nebyla informována nebo vyslechnuta, a neměla tedy žádnou možnost se bránit nebo vysvětlit svůj pohled na věc.

Zadruhé žalobkyně namítá, že došlo k chybnému skutkovému zjištění a k zneužití pravomoci. V této souvislosti se uvádí, že skutkový stav byl nesprávně popsán a zjištěn. Žalobkyně uvádí, že například nebyl zohledněn v mezichase vyšší kurs dolaru a ceny ropy, které mezitím stouply. Žalobkyně dále v souvislosti se zneužitím pravomoci, které Komisi vytýká, uvádí, že Komise nerespektovala zásadu proporcionality. Podle názoru žalobkyně

spočívá zneužití pravomoci a porušení nařízení (ES) č. 1225/2009⁽²⁾ mimo jiné v tom, že v průběhu šetření nebyly shromážděny žádné vhodné informace pro stanovení diferencovaných cel.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 404/2010 ze dne 10. května 2010 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých hliníkových kol pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 117, s. 64).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 9. července 2010 — Internationaler Hilfsfonds v. Komise**(Věc T-300/10)**

(2010/C 246/64)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobce: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Německo) (zástupce: H. Kaltenecker, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 29. dubna 2010 v té části, ve které mu tímto rozhodnutím odpírá přístup k nepřístupným nebo jen z části přístupným dokumentům;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení a nákladů žalobce.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá rozhodnutí Komise ze dne 29. dubna 2010, kterým byla částečně zamítnuta jeho druhá žádost o přístup k dokumentům, které se týkají smlouvy LIEN 97-2011a ke kterým nebyl umožněn přístup.

K odůvodnění své žaloby žalobce v podstatě uplatňuje, že Komise nebyla oprávněna mu odepřít přístup k požadovaným dokumentům na základě uplatnění výjimek uvedených v článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾ týkajících se ochrany rozhodovacího procesu a ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce. V této souvislosti je rovněž uváděno, že existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění dosud nepřístupných dokumentů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 19. července 2010 — Wam v. Komise

(Věc T-303/10)

(2010/C 246/65)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wam SpA (Modena, Itálie) (zástupci: G. Roberti, advokát, I. Perego, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí v plném rozsahu nebo částečně v rozsahu, v němž Komise:

— konstatuje, že společnost WAM měla prospěch z protiprávní státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU na základě smluv o financování z roku 1995 a 2000, které byly obě uzavřeny na základě článku 2 zákona 394/1981;

— prohlašuje, že podpory stanovené ve smlouvách o financování z roku 1995 a 2000 jsou neslučitelné se společným trhem;

— nařizuje vrácení neslučitelných podpor ve výši vyčíslené částky a stanoví krom toho, že částky k vrácení jsou až do skutečného vrácení podpory zvýšeny o úroky, a to od data, ke kterému byly dotčené podpory poskytnuty společnosti WAM;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí je stejné, jako rozhodnutí, které bylo předmětem řízení ve věci T-257/10, Itálie v. Komise. ⁽¹⁾

Wam uplatňuje sedm žalobních důvodů na podporu své žaloby, přičemž se domnívá, že Komise:

— nesprávně použila čl. 107 odst. 1 SFEU na projednávaný případ a v každém případě nesprávně posoudila skutečnosti a neodůvodnila dostatečně své rozhodnutí v rozsahu, v němž měla za to, že podpory ve formě bonifikace úroků obdržené společností WAM za činnosti obchodního proniknutí do třetích zemí mohou svou povahou ovlivňovat obchod v rámci Společenství a narušit hospodářskou soutěž, přičemž se v rozporu s článkem 266 SFEU odchýlila od úvah uvedených dříve v tomto ohledu Soudním dvorem a Soudem v rozsudcích, které vydali ve věcech C-494/06 P ⁽²⁾ a T-316/04 ⁽³⁾;

— nesprávně a neodůvodněně měla za to, že se na dotčené financování použije čl. 107 odst. 1 SFEU, aniž zohlednila zásady a pravidla používaná samotnou Komisí na podobná opatření podpory určená na činnosti obchodního pronikání do třetích zemí. Komise odmítla uznat, že totéž financování bylo poskytnuto v rámci režimu zavedeného zákonem 394/1981 a porušila krom toho čl. 108 odst. 1 SFEU a čl. 1 písm. b) nařízení č. 659/99;

— dospěla nesprávně k závěru, aniž uvedla vhodné důvody, že podpory, které WAM požívala, byly zčásti neslučitelné se společným trhem, čímž porušila čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, jakož i použitelná nařízení *de minimis* a nařízení o skupinových výjimkách;

— nesprávně vypočetla subvenční ekvivalent podpor poskytnutých ve formě bonifikace úroků pobíraných společností WAM;

— nezhájila řízení na základě čl. 108 odst. 2 SFEU, aby přijala znovu rozhodnutí předtím zrušené Soudním dvorem a Soudem, čímž porušila právo na obhajobu přiznané společnosti WAM;

— porušila zásady řádné správy a řádné péče zejména z důvodu nepřiměřené délky trvání správního řízení.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 30. dubna 2009, Komise v. Itálie a Wam, C-494/06 P, Sb. rozh. 2009, s. I-3639.

⁽³⁾ Usnesení Soudu ze dne 10. listopadu 2004, Wam v. Komise, T-316/04, Sb. rozh. 2004, s. II-3917.

**Usnesení Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Huta
Buczek a další v. Komise****(Spojené věci T-440/07, T-465/07 a T-1/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 246/66)

Jednací jazyk: polština

Předseda druhého senátu nařídil částečné vyškrtnutí spojených věcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

**Usnesení Tribunálu ze dne 12. července 2010 — Bulharsko
v. Komise****(Věc T-499/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 246/67)

Jednací jazyk: bulharština

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 8. července 2010 — Magazzu v. Komise

(Věc F-126/06) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Dočasní zaměstnanci jmenování úředníky — Kandidáti zapsaní na seznam kandidátů vhodných pro přijetí před vstupem v platnost nového služebního řádu — Zařazování do tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Nabytá práva — Zásada zákazu diskriminace — Články 2, 5 a 12 přílohy XIII statutu“)

(2010/C 246/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Salvatore Magazzu (Brusel, Belgie) (zástupci: původně T. Bontinck a J. Feld, advokáti, poté T. Bontinck a S. Woog advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí OJ ze dne 13. prosince 2005, kterým se žalobce, dočasný zaměstnanec zařazený do platové třídy A*11 a úspěšný uchazeč otevřeného výběrového řízení COM/A/18/04, podle ustanovení přílohy XIII služebního řádu jmenuje úředníkem se zařazením A*6 platová třída 2

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 310, 16.12.2006, s. 32.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 8. července 2010 — Sotgia v. Komise

(Věc F-130/06) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Dočasní zaměstnanci jmenování úředníky — Kandidáti zapsaní na seznam kandidátů vhodných pro přijetí před vstupem v platnost nového služebního řádu — Zařazování do tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 5 odst. 4 a čl. 12 odst. 3 přílohy XIII statutu“)

(2010/C 246/69)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Stefano Sotgia (Dublin, Irsko) (zástupci: původně T. Bontinck a J. Feld, advokáti, poté T. Bontinck a S. Woog, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a H. Krämer, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí OJ účinného od 16. dubna 2006, kterým byl žalobce, dočasný zaměstnanec zařazený do platové třídy A*11 a úspěšný účastník otevřeného výběrového řízení EPSO/A/18/04, jmenován podle ustanovení přílohy XIII služebního řádu úředníkem se zařazením A*6 platový stupeň 2

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 30.12.2006, s. 86.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 8. července 2010 — Wybranowski v. Komise(Věc F-17/08) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Všeobecné výběrové řízení — Nezapsání na seznam úspěšných uchazečů — Vyhodnocení ústní zkoušky — Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/60/06 — Odůvodnění — Pravomoci výběrové komise — Posouzení uchazečů“)

(2010/C 246/70)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobce: Andrzej Wybranowski (Varšava, Polsko) (zástupce: Z. Wybranowski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a K. Herrmann, zmocněnci)

Předmět věci

Změna nebo zrušení rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení EPSO/AD/60/06 AD5 o nezapsání žalobce na seznam úspěšných uchazečů uvedeného výběrového řízení vycházejícího z výsledků ústní zkoušky.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá

2) A. Wybranowskemu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 158, 21.6.2008, s. 25.

Žaloba podaná dne 27. května 2010 — Stratakis v. Komise

(Věc F-37/10)

(2010/C 246/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Sofoklis Stratakis (Atény, Řecko) (zástupce: F. Sigalas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí výběrové komise ve výběrovém řízení EPSO/AD/129/08 o nezahrnutí jména žalobce na seznam úspěšných uchazečů zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie.

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí výběrové komise ve výběrovém řízení EPSO/AD/129/08 ze dne 30. července 2009 o nezahrnutí jména žalobce na seznam úspěšných uchazečů zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 16. června 2010 — AD v. Komise

(Věc F-46/10)

(2010/C 246/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: AD (Brusel, Belgie) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek na domácnost

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí PMO (úřad pro správu a vyplácení individuálních nároků) přijaté dne 13. listopadu 2009, kterým bylo rozhodnuto o neposkytnutí příspěvku na domácnost stanoveného v čl. 1 odst. 2 přílohy VII služebního řádu žalobci;

— v každém případě zrušit rozhodnutí PMO přijaté dne 9. září 2009, kterým bylo rozhodnuto o neposkytnutí příspěvku na domácnost stanoveného v čl. 1 odst. 2 přílohy VII služebního řádu žalobci v rozsahu, v němž jej lze považovat za nepříznivě zasahující do právního postavení žalobce;

— podpůrně, pro případ, že by Tribunál měl za to, že čl. 1 odst. 2 přílohy VII služebního řádu opravňuje AHCC (orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv) odmítnout přiznání příspěvku na domácnost žalobci, ačkoliv je pro pár, který žalobce se svým partnerem tvoří, nemožné uzavřít právoplatné manželství z důvodu jejich sexuální orientace, která je vnitrostátním právem partnera žalobce potlačována, aby určil, že čl. 1 odst. 2 písm. c) bod iv) přílohy VII služebního řádu je protiprávní, neboť odkazuje na právo jednoho z členských států pro posouzení možnosti uzavřít manželství, a v důsledku toho stanoví, že se tato podmínka v projednávaném případě nepoužije;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 22. června 2010 — Z v. Soudní dvůr

(Věc F-48/10)

(2010/C 246/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Z (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: L. Levi a M. Vandenbussche, advokáti)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým je žalobci uloženo disciplinární opatření ve formě písemné výstrahy a uložení povinnosti žalovanému zaplatit určitou částku jakožto náhradu za nemajetkovou újmu

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování (AIPN) ze dne 10. července 2009, kterým je žalobci uloženo disciplinární opatření ve formě písemné výstrahy;

— v případě potřeby zrušit rozhodnutí ze dne 10. března 2010, doručené dne 15. března 2010, o zamítnutí stížnosti;

— uložit žalovanému zaplacení částky 50 000 eur jakožto náhradu za nemajetkovou újmu;

— uložit Soudnímu dvoru Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 1. července 2010 — Bermejo Garde v. EHSV

(Věc F-51/10)

(2010/C 246/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Bermejo Garde (Brusel, Belgie) (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor

Předmět a popis sporu

Zrušení oznámení o volném pracovním místě EHSV č. 43/09 týkajícího se obsazení místa ředitele ředitelství pro všeobecné záležitosti, jakož i všech rozhodnutí přijatých na základě tohoto oznámení o volném pracovním místě. Dále uložení žalovanému, aby žabci zaplatil náhradu škody.

Návrhové žádání žalobce

— zrušit oznámení o volném pracovním místě EHSV č. 43/09 týkajícího se obsazení místa ředitele ředitelství pro všeobecné záležitosti;

— zrušit všechna rozhodnutí přijatá na základě oznámení o volném pracovním místě EHSV č. 43/09;

— uložit žalovanému zaplacení částky 1 000 eur jako náhrady škody;

— uložit Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 9. července 2010 — Verheyden v. Komise**(Věc F-54/10)**

(2010/C 246/75)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Luc Verheyden (Angera, Itálie) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce směřující k tomu, aby se mu dostalo zacházení rovného se zacházením, kterého se dostalo žalobcům ve věcech F-5/05 a F-7/05

Návrhová žádání žalobce

- zrušit implicitní rozhodnutí o zamítnutí žádosti podané žalobcem dne 16. července 2009;
- v případě potřeby zrušit výslovné rozhodnutí o zamítnutí stížnosti podané žalobcem dne 28. prosince 2009, přijaté dne 29. března 2010;
- uložit Komisi zaplacení částky 3 000 eur jako náhrady škody;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 9. července 2010 — Moschonaki v. Komise**(Věc F-55/10)**

(2010/C 246/76)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Chrysanthé Moschonaki (Brusel, Belgie) (zástupce: N. Lhoest)

Žalovaná: Evropská Komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým bylo odmítnuto zohlednit žádost žalobkyně o pracovní místo asistenta v knihovně a uložení Komisi povinnosti zaplatit žalobkyni určitou částku jako náhradu za majetkovou a nemajetkovou újmu

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 30. září 2009, kterým tento orgán odmítl zohlednit žádost žalobkyně o pracovní místo, kterou podala v návaznosti na zveřejnění oznámení o volném pracovním místě COM/2009/1379 asistenta v knihovně na Generálním ředitelství pro překlady oddělení D.3;
- pokud je to nezbytné, zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 31. března 2010, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobkyní podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu;
- přiznat žalobkyni odškodné ve výši 30 000 eur za majetkovou a nemajetkovou újmu, kterou utrpěla;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 9. července 2010 — Hecq v. Komise**(Věc F-56/10)**

(2010/C 246/77)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise, kterým se zamítá proplacení určitých lékařských výdajů a odměn v plném rozsahu

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí přijaté dne 20. října 2009 bruselským oddělením pro vyrovnávání nároků Caisse Maladie ve formě vyúčtování č. 171, kterým bylo žalobci zamítnuto proplacení v plném rozsahu čtyř konzultací u praktického lékaře, které se konaly dne 17. února, 2. dubna, 23. dubna a 11. května 2009, dvou konzultací u specializovaného lékaře ze dne 6. dubna a 15. června 2009, jakož i dvou nákupů léků předepsaných psychiatrem Vandenborre ze dne 22. června a 22. září 2009;

— bude-li to nezbytné zrušit rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování (AIPN) dne 13. dubna 2010 v rozsahu, v němž zamítá stížnost žalobce podanou dne 20. ledna 2010 proti uvedenému rozhodnutí ze dne 20. října 2009;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS